

Bussen naar de RU
Klem in lijn 10

Alternatieve geneeskunde
Angst voor het onbekende

VOXLOG.NL

K

O

X

ons
kent
ons

Tachtig jaar Carolus Magnus:
het netwerk ontrafeld

**ZE
ZEGGEN
DAT
WIJ DE
BESTE
ZIJN.**

BEDANKT!

Het zakenblad Incompany concludeert na onafhankelijk onderzoek onder 170 gerenommeerde bedrijven dat we het beste advocatenkantoor en de beste dienstverlener van 2007 in Nederland zijn. Daar zijn we natuurlijk heel blij mee, vooral omdat de mening van ruim vijfduizend mensen meetelde voor dat resultaat. We zijn op vier criteria beoordeeld: resultaat, knowhow, prijs en service. En op die vier punten haalden we de hoogste score ooit! We hebben natuurlijk ook hard gewerkt om de beste te worden, maar we zeggen niet dat we het wel hadden verwacht. Daarvoor zijn we gelukkig te veel Damsté. Doe maar gewoon. Maar we doen het wel goed met onze 120 medewerkers. Ook de komende jaren!

Damsté
ADVOCATEN

www.damste.nl

Nummer 5 • jaargang 8 • 18 oktober 2007

De alumnidag vormde op zaterdag 6 oktober de aftrap voor de lustrumweek van de bètafaculteit, die vijftig jaar geleden werd opgericht.

Foto: Dick van Aalst

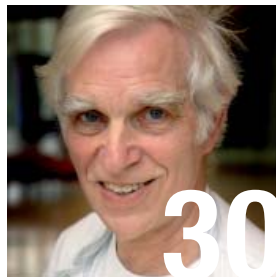
Interview "Niet elke wetenschapper is een Einstein"

Hoogleraar Yvonne Benschop maakt zich sterk voor meer vrouwen in wetenschappelijke topposities. Ze nam deel aan de groep die op 4 oktober een pamflet op de Sint Janskerk in Maastricht spijkerde met 95 stellingen voor meer actie. "Mijn netwerk bulkt van de vrouwen."

Studenten Tachtig jaar Carolus Magnus: het netwerk ontrafeld

Nijmeegs oudste studentenvereniging viert haar tachtigjarig bestaan. Vox dook in de annalen van Carolus Magnus. Gaat achter Carolus Magnus inderdaad het old boys network schuil dat iedereen veronderstelt? "Het karrenspoor van de corpora blijft belangrijk om de top te bereiken."

Wetenschap De fascinatie van René Severijnen

Kinderchirurg René Severijnen zal zich tijdens zijn afscheids-symposium op 30 oktober hard maken voor de oprichting van een universitair onderzoekscentrum voor integratieve geneeskunde. "Onder alternatieve geneeswijzen komt zeker kwakzalverij voor, maar in de reguliere geneeskunde is ook lang niet alles bewezen."

4 nieuws & opinie 10 wetenschap kort 12 nieuwsachtergrond 26 zesjescultuur slot 28 cultuur
30 Vox Campus

Bij dit nummer Soms kan het snel gaan. Hebben we donderdag de voorzitter van Carolus Magnus aan de telefoon vanwege de ontvoeringszaak, vertelt hij terloops over het lustrum van zijn vereniging en besluiten wij stante pede om in de annalen te duiken en het old boys network bloot te leggen. Nu kan het natuurlijk best zo zijn dat dat hele lustrum gewoon verzonnen is om de aandacht van de ontvoeringszaak af te leiden – we kunnen tegenwoordig niets meer uitsluiten, maar hoe dan ook in dit nummer een overzicht van alle Carolus-voorzitters *ever*. Wie waren ze, waar zijn ze terecht-gekomen en wie heeft wie daarbij als kruiwagen gebruikt? Conclusie: wie wil scoren op de arbeidsmarkt moet snel lid worden, want het netwerk werkt. Zelf ben ik daarom nogal in m'n nopjes met het nieuwe alumniweb van de RU waar ik netwerktechnisch elke dag nieuwe Radboud-vrienden maak! De teller staat *as we speak* op 47, maar na het briljante artikel over Carolus komen er vast een paar honderd bij. /Patricia Veldhuis

De mythe van de zesjescultuur

Zelfs Balkenende had het erover bij de opening van het academisch jaar in Wageningen: Nederlandse studenten zijn behept met een verfoeilijke 'zesjescultuur' waardoor we als land dreigen af te zakken naar de grauwe middelmaat. Maar is dat wel zo? In de Vox-serie over de zesjescultuur laat docent en Vox-medewerker Ron Welters in dit nummer het aantal behaalde zessen over de afgelopen 23 jaar op een rijtje zetten. En wat blijkt? Studenten halen juist veel minder zessen. Van alle behaalde tentamens aan de Radboud Universiteit in 1984 was de score in 44 procent van de

gevallen een zes. In 2006 is dat nog maar 34 procent. Opmerkelijk is dat vrouwen tegenwoordig minder vaak (31 procent) een zes scoren dan mannen (36 procent), terwijl ze twintig jaar geleden nog gelijke percentages behaalden. Maar betekent dit dan dat 'de zesjescultuur' een mythe is? Die conclusie is volgens Welters te voorbarig. Hij noemt de zesjescultuur een 'verzamelmetafoor voor onbestemd onbehagen'. Volgens hem lopen er nog altijd veel studenten rond die meer uit hun studie zouden kunnen halen dan nu het geval is./RG
Zie ook pagina 26

Nijmeegse studente spreekt VN toe

Alle ambitieuze millenniumdoelstellingen ten spijt is het nog altijd weinig benijdenswaardig om als jonge vrouw te leven in een ontwikkelingsland. HIV, analfabetisme en seksueel geweld vormen er de dagelijkse realiteit. Met die indringende boodschap sprak de Nederlandse jongerenvertegenwoordiger Sandra van Beest (22) op 8 oktober de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties toe. Voor Sandra nadert het einde van haar officiële termijn. Op 24 oktober wordt tijdens 'De Nacht van de VN' een nieuwe jongerenvertegenwoordiger gekozen./RG

Kader kop rood

Wat kan samenzwren toch heerlijk zijn. "Hé, Mandemakers," zei een van ons, bij de koffieautomaat. "Hoeveel vrienden heb jij eigenlijk?" Mandemakers was niet eens verbaasd. Hij draaide zich gewichtig om en zette zijn duim en wijsvinger in de inkepingen die zijn bril bij zijn neus had achtergelaten. "Dan moet ik eens even tellen," begon hij. "En bij welke kringen zit jij?" vroeg een ander. Mandemakers knikte enthousiast. Hij keek bedachtzaam naar het plafond en telde op zijn hand "De Rotary...", antwoordde hij op een toon die deed vermoeden dat hij nog een heel dozijn ging opnoemen. We onderbraken hem hardhandig. "Dat bedoelen we niet, Mandemakers. Vrienden. Geen vrinden." Van der Scheur rammelde in de suiker. Achtelooos liet hij vallen: "Ik heb er dertien." "Ik negen", zei Maria Tellenburg. "Vijfendertig" pochte Wiesje van der Plas tot onze verrassing. Ze had waarschijnlijk studenten omgekocht. "En jij, Mandemakers?" Mandemakers zweeg. Hij wipte op en neer door op zijn tenen te staan en zich weer te laten zakken. Dat doet hij altijd als hij zenuwachtig is. "Het gaat om alumniweb, Mandemakers," legde Maria uit, die het lijden niet langer kon aanzien. "Daar is iedereen automatisch lid van, maar je moet je wel aanmelden. Wist je dat niet?" "Natuurlijk wel," zei Mandemakers haastig, want hij wil nooit iets

MGT

niet geweten hebben. "Als je lid bent, kun je andere mensen vragen vriend te worden. Een tellertje houdt bij hoeveel je er hebt." vervolgde Maria. "Waarom staat dat tellertje eigenlijk tussen haakjes?" vroeg ik. "Simpel," antwoordde Van der Scheur. Hij plaatste zijn handen als kommetjes naast zijn lippen en toeterde naar Mandemakers: "Nul vrienden." Het klonk als de toto-uitslagen van vroeger. De 'nul' echode nog lang na over de gangen.

Mandemakers zon op wraak. Hij had zich inmiddels aangemeld bij het alumniweb, en bestookte ons met uitnodigingen tot vriendschap. Wij negeerden die. Langzaam werd hij desperaat. Ik hoorde het woejsj-woejsj van zijn ribfluwelen broek bij mijn kamerdeur. "Haai, Mgt!" teemde hij. "Ga weg, Mandemakers." "Je weet toch dat ik het weet, hè?" "Wat, Mandemakers?" "Je weet toch dat ik weet dat jij je eigen evaluaties invult?" Ik liet mijn pen vallen en zuchtte. "Oké, Mandemakers, zullen we vrienden worden?" "Ik dacht dat je het nooit zou vragen, Mgt!". En bij mijn buurman hoorde ik hem fluisteren dat hij wist dat hij de sauna bezocht, en waar, en met wie.

Mandemakers heeft nu vrienden (4). /Mgt

Studiebeurs afgeschaft?

In een uitgelekte brief aan Minister Bos van Financiën, stelt onderwijsminister Plasterk voor om de basisbeurs voor studenten af te schaffen. Hij wil de gift omzetten in een lening. Deze maatregel is volgens de minister nodig om het lerarentekort te bestrijden. Voorzitter van de Landelijke Studentenvakbond Lisa Westerveld is fel gekant tegen de plannen van Plasterk: "Het lerarentekort is een maatschappelijk probleem. Waarom zouden de studenten er dan voor moeten opdraaien?" Ook ISO-voorzitter Bastiaan Verweij toont zijn onbegrip: "Het is van de zotte dat leraren salarisverhoging krijgen uit de beurs van studenten." Bij het ter perse gaan van deze Vox (woensdag 17 oktober, red.) gingen Plasterk en Bos over het onderwerp in discussie. Westerveld toont zich strijdlustig: "We zullen vooral proberen de andere partijen te beïnvloeden. Ik denk er weinig draagvlak voor is om de studiefinanciering af te schaffen. Daarvoor is het maatschappelijk belang bij hoogopgeleiden te groot."/SB

D O R P S P O M P

Docenten durven geen moeilijke vragen meer te stellen aan studenten, zo stelde een scheidend hoogleraar aan de Universiteit Wageningen onlangs. Ze zouden te bang zijn voor lage slagingspercentages met weinig geld voor de afdeling tot gevolg. Wordt het niveau van de tentamens onder druk van de beleidsmakers omlaag getrokken?

Gilles van Luitelaar, docent biologische psychologie

"Hoewel ik nooit enige druk van bestuurders heb gevoeld, verhoogt de wijze van financieren toch de druk om studenten te laten slagen. Doen ze het goed bij jouw vak, dan komt er meer geld. Bij collega's zie ik wel eens dat alle studenten het vak halen. Daar zet ik dan mijn vraagtekens bij."

Peter Tak, hoogleraar strafrecht

"Het tentamen inleiding tot de rechtswetenschap dat ik geef, wordt door studenten als zeer moeilijk beoordeeld. Maar ik weiger het niveau naar beneden te halen. Omdat het faculteitsbestuur alleen naar slagingspercentages kijkt, levert dit wel eens spanningen op."

Jan van Groenendaal, vice-decaan onderwijs bètafaculteit

"We zijn ons ervan bewust dat de beoordeling naar het aantal geslaagden een groot risico met zich meebrengt. De statistieken wijzen echter uit dat studenten nog altijd evenveel moeite hebben met de stof als vroeger."

Anneke Neijt-Kappen, hoogleraar Nederlandse taal en cultuur

"Het slechtste wat een universiteit, en daarmee het bestuur, kan overkomen is dat het de naam krijgt diploma's cadeau te doen. Wanneer studenten steeds over jouw vak struikelen of nog een vak moeten halen dat niet meer bestaat, wordt incidenteel wel eens een gemakkelijke 5,6 uitgedeeld."

Hans Slomp, docent bestuurskunde en politicologie

"Zeggen dat alles achteruit gaat, is 'oudemannenpraat'. Studenten leren tegenwoordig evenveel als wij vroeger. Alleen buitenlandse studenten komen er bij mij wel eens goed vanaf. Het tentamen wordt niet eenvoudiger gemaakt, maar in twijfelgevallen krijgen ze iets eerder een zesje."/TV

Decanen boos over 'bizarre bezuinigingen'

Jaarlijks 2 miljoen euro krijgen de faculteiten minder aan inkomsten vanwege de ingreep van minister Plasterk om geld van de universiteiten weg te nemen, ten voordele van onderzoeksorganisatie NWO. Vox peilt de stemming binnen de universiteit. "Een heel domme operatie."

In zijn vorige maand geopenbaarde begroting oogstte minister Plasterk forse tegenwind van de universiteiten, omdat hij 100 miljoen bezuinigt op de basisfinanciering van universiteiten. Dit geld is geparkeerd bij onderzoeksorganisatie NWO. Maar om dit geld terug te verdienen, moeten onderzoeksgroepen deels zelf in de beurs gaan tasten. Voor de Nijmeegse faculteiten komt het neer op een jaarlijkse terugval aan vaste inkomsten van 2 miljoen gulden.

De sociale faculteit reageert bij monde van decaan Hetty Dekkers vrij nuchter. "Het is niet anders. Het is natuurlijk prettiger en beter als we een hogere vaste basisfinanciering krijgen, maar wij denken dat we dit wel kunnen hanteren. Wij zijn niet bang om nu extra geld bij NWO of andere organisaties te moeten verwerven."

Paul Sars

Dekkers' collega bij de bètafaculteit, decaan Jan Kuijpers, reageert minder nuchter. Hij noemt het parkeren van het geld bij NWO een slechte ontwikkeling. Volgens Kuijpers is NWO een ambtelijke organisatie, die bovendien sterk is verzuild: voor de diverse vakgebieden bestaan bij NWO aparte gebiedsbesturen, waardoor het interdisciplinair onderzoek dat Nijmegen voorstaat lastiger is te realiseren.

Een andere faculteit die flink moet bezuinigen is de rechtenfaculteit, en niet alleen vanwege Plasterk. Al met al kan deze faculteit de komende jaren 1,2 miljoen euro minder tegemoet zien, met name vanwege de terugloop

Hetty Dekkers

van bachelordiploma's. Door het interen op formatie en promovendi, het niet invullen van een vrijkomende hoogleraarpost én een stop op het aannemen van ondersteunend personeel, denkt de faculteit de klappen te kunnen opvangen.

Bij twee faculteiten komt de vraag over het invullen van de bezuinigingen te vroeg, omdat ze midden in de onderhandelingen zitten. Bij Managementwetenschappen wordt het "een lastig verhaal", aldus directeur Huub Looijmans, en niet alleen vanwege Plasterk. Ook hier geldt dat de faculteit nog nauwelijks is gekomen van een eerder bezuinigingsoperatie. De decaan van de

Jan Kuijpers

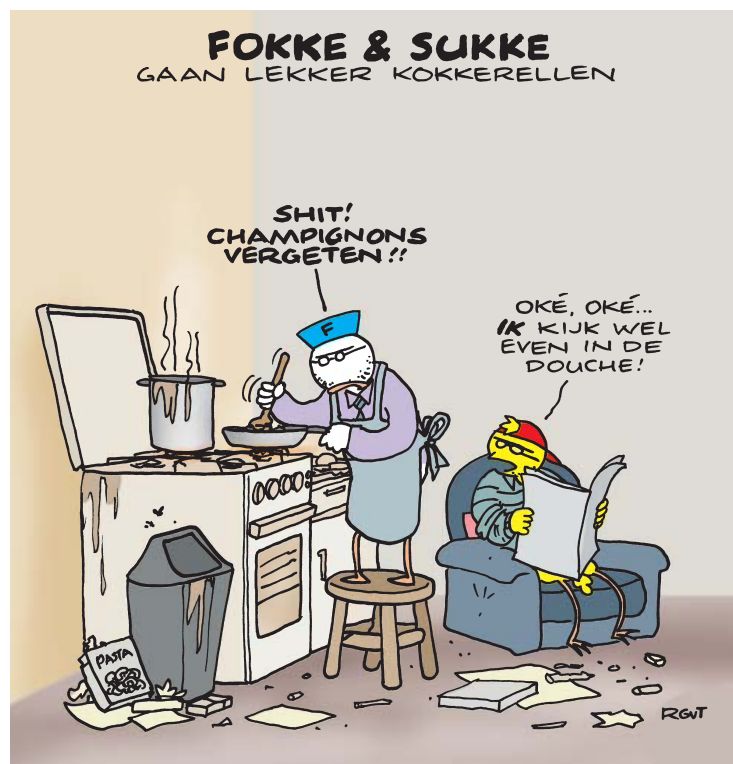
Letterenfaculteit Paul Sars zit met gelijksoortige problemen: ook hier zijn eerdere klappen – resulterend in bijvoorbeeld de aangekondigde opheffing van Arabisch – nog maar nauwelijks verwerkt. "De financiële perspectieven voor na 2008 zijn ongunstig en worden nu nog donkerder", reageert Sars per e-mail. Hij noemt de opeenstapeling van bezuinigingen "bizar", te meer omdat de faculteit is gegroeid van 2200 studenten in 2002 naar 2800 nu. "Voor ons is de vraag niet alleen hoe we de tekorten moeten opvangen, maar hoe we met minder geld structureel meer studenten kunnen bedienen", aldus Sars./PvdB

Alumni in het zonnetje

De Radboud Universiteit pakt extra uit met haar nieuwe alumnibeleid om oud-studenten blijvend te betrekken bij hun alma mater. Met onder meer een eigen online community, een alumnipas en de jaarlijkse alumnidag hoopt Erna Dikmans, coördinator van het alumnibureau, dat alumni zich ambassadeurs van de universiteit gaan voelen.

De dit jaar drukbezochte alumnidag is een signaal dat oud-studenten zich steeds meer betrokken voelen bij de universiteit. Op 13 oktober kwamen 780 alumni, 180 meer dan vorig jaar. De vrijdag daarvoor is het Alumniweb, een online community voor Radboudianen, gelanceerd. Ook stu-

denten en medewerkers van de Radboud Universiteit mogen lid worden van de Radboudgemeenschap. "Je kunt contact maken met medestudenten, je vroegere studiegenoten, collega's en docenten. Alumni vervullen hierbij een ambassadeursfunctie, onder andere doordat studenten hen kunnen raadplegen." Leden kunnen hun cv online zetten en er is een vacaturebank in de maak. Met het Alumniweb wil de Radboud Universiteit een gemeenschapsgevoel creëren onder Radboudianen. Dit wordt gestimuleerd doordat leden niet alleen persoonlijke informatie en cv's kunnen delen, maar ook clubs, de zogenaamde 'kringen' mogen opstarten./MP

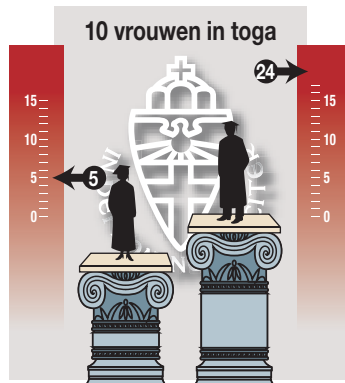

Tien vrouwen in toga

Het regent zoals elk jaar in de herfst hoogleraarbenoemingen. Liefst acht benoemingen werden deze maand bekend gemaakt, en jawel: een nieuwe vrouwelijke hoogleraar is onder ons: Judith Wolf, nog wel benoemd in het mannenbolwerk UMC.

De benoeming van Judith Wolf brengt het totaal aantal dit jaar benoemde vrouwelijke hoogleraren op vijf, de helft van wat ons door het college van bestuur is beloofd. Wolf, die de leerstoel Maatschappelijke Zorg bekleedt, was voorheen bijzonder hoogleraar, en ziet nu haar positie omgezet in een echte, harde leerstoel.

Dat de medische faculteit op achterstand staat, kan Leo Booij, voorzitter van de benoemingscommissie, wel verklaren. Pas de laatste jaren overstijgt het aantal vrouwelijke afgestudeerden het aantal mannen in zijn faculteit. Gezien de lange aanloop naar een

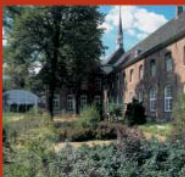
medisch hoogleraarschap, duurt het lang voordat de opmars van vrouwen neerslaat in de hoogste functies. Nog even geduld dus. In het UMC geldt als regel dat bij gelijke geschiktheid de vrouw wordt gekozen. Vrouwen blijken zelfs een paar streepjes voor te hebben. Booij: "Vrouwen zijn vaak nog meer gemotiveerd dan hun mannelijke collega's, en hebben vaak meer verantwoordelijkheidsgevoel." /PvdB

P h - W A A R D E • Fatsoen

Kan iemand Jan Peter Balkenende eens uitnodigen op de Radboud Universiteit? En dan niet voor een opening of zo, maar om zijn waarden- en normendebat eens los te laten op de universitaire bevolking? Want het loopt hier gierend uit de klauwen. Het lijkt potdorie de maatschappij wel! Studenten die docenten dreigen terug te pakken bij evaluaties en secretaresses uitmaken voor 'stomme muts'. En soms slaan studenten zelfs een brutale toon aan in e-mails! Het moet niet gekker worden. Gelukkig wordt er paal en perk gesteld aan dit soort uitwassen. Sociale Wetenschappen heeft al een heuse gedragscode en wie weet volgen andere faculteiten. Het is natuurlijk allemaal een gevolg van de ooit veelgeprezen democratisering van het wetenschappelijk onderwijs. Zulk patjepeeëgedrag zag je niet op universiteiten in de tijd dat het nageslacht van de gevestigde orde nog een monopolie op het studentenbestaan had. De elite, die wist van omgangsvormen. Ze keek natuurlijk wel neer op het gewone volk, maar liet dat niet merken. En onderling oefende ze alvast in netwerken, zodat ze de posities van hun ouders geruisloos kon overnemen. Maar zelfs de nazaten van die elite vliegen uit de bocht. Komende week viert Carolus Magnus, de club die in Nijmegen het dichtst in de buurt komt van een studentencorps, alweer zijn tachtigjarig bestaan. Vroeger zat daar de katholieke elite. Vroeger dus, want sinds enige tijd kennen we de nieuwe praeses van Carolus alleen nog maar als 'R. van den T.', aangezien deze hoogwaardigheidsbekleeder heeft gemeend samen met een kompaan een vrouwelijk bestuurslid van het belendende Ovum Novum een aantal uren van haar vrijheid te moeten beroven. 'R.' moet zich nu voor dit 'studentengeintje' voor de rechter verantwoorden. Het kan dus maar zo zijn dat de opperbal een deel van het jubileumjaar behind bars doorbrengt. Fatsoen moet je doen, om JeePee maar eens te citeren. Maar eerst moet je weten wat fatsoen is, lijkt me zo, en volgens mij schort het daar nou net aan. Misschien wordt het tijd voor een verplichte uitbreiding van alle curricula met een vak 'elementaire omgangsvormen'. Kunnen we ons ook weer eens fijn profileren met onze katholieke identiteit! /Peter van der Heiden

Advertenties

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek
of bel: 0486 - 417 450

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendaal

Het wildseizoen is begonnen

www.ru.nl/facultyclub
of bel: 024 - 361 1282

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen

Van foutloos Nederlands

De workshop **T-Tijd** laat u nooit meer struikelen over d, dt en t. In anderhalf uur leert u werkwoorden correct vervoegen onder het genot van een kopje thee en wat lekkers.

tot effectieve communicatie.

Wilt u meer? Meld u dan aan voor een training:

- Webschrijven
- Schrijven van beleidsnota's
- Argumenteren en debatteren
- Speeches schrijven

Of een van onze andere trainingen.

www.ru.nl/utn

Alle talen meester!

Medewerkers en studenten van de RU krijgen bij ons korting.

UTN, Erasmusplein 1, 6525 HT, Nijmegen
T 024 - 361 21 59 E utnsecr@let.ru.nl www.ru.nl/utn

Het Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen maakt deel uit van de Radboud Universiteit Nijmegen

CAO zet deur open voor jonge wetenschapper

In de nieuwe CAO-overeenkomst van de universiteiten met de bonden heeft de zogenaamde tenure track een vaste plek verworven. Dat lijkt goed nieuws voor de jonge wetenschappers in Nijmegen, aangezien het college van bestuur zich tot nu toe verzette tegen een carrièretraject dat perspectief biedt op een contract voor onbepaalde tijd.

In de Angelsaksische wereld is een *tenure track* de gewoonste zaak van de wereld. Jonge wetenschappers vervullen dan een bescheiden wetenschappelijke positie, maar krijgen wel uitzicht op een vast contract na een x aantal jaren. Mits aan ze aan bepaalde voorwaarden voldaan hebben. Voor de universiteiten is dat een prima manier om de meest talentvolle wetenschappers aan zich te binden. En de *tenure track* biedt jonge onderzoekers de zekerheid die ze hier in Nederland veelal moeten ontberen.

In Nederland wordt de laatste jaren op diverse universiteiten ook geëxperimenteerd met *tenure tracks* in verschillende soorten en maten. De Radboud Universiteit hield de boot tot nu toe echter af. Samen met Wageningen stelde het Nijmeegse college zich als enige onverkort op het traditionele standpunt dat de invulling

Nieuwe CAO geeft jonge wetenschapper meer zekerheid

van wetenschappelijke posities gerelateerd moet zijn aan de behoefte van de organisatie (het formatiebeginsel). Het instellen van tenure tracks (het loopbaanbeginsel) zou de financiering immers in gevaar brengen. Want wat te doen wanneer plotseling meer *tenure track*-onderzoekers de eindstreep halen dan verwacht? In mei noemde de toenmalige rector Kees Blom de *tenure track*, in de nauwe Angelsaksische zin van het woord, in *Vox* daarom 'niet zo verstandig'. Gezien die tegenstand is Femke Kok van het Promovendi Overleg Nijmegen (PON) blij dat de *tenure track* zich dankzij de nieuwe CAO toch heeft aangediend, zij het via de achterdeur. "Het is goed dat er door de Nederlandse universiteiten een principiële keuze is ge-

maakt voor de carrière van de individuele medewerkers." Wel zal er volgens haar nog veel afhangen van de precieze invulling van de nieuwe functie, die nu alleen nog als 'globaal kader' is opgenomen. "In de VS zie je dat de voorwaarden soms zo streng zijn dat er met geen mogelijkheid aan te voldoen is. Bijvoorbeeld wanneer ze leiden tot een werkweek van 90 uur." De ondernemingsraad zal er volgens Kok bij het universiteitsbestuur op aandringen om snel duidelijkheid te geven over de *tenure tracks*. Volgens woordvoerder Willem Hooglugt is het college daar al druk mee bezig. "Het carrièreperspectief van jonge wetenschappers stond al op de agenda van de universiteit." /RG, Foto: Erik van 't Hullenaar

Personeel universiteiten krijgt dertiende maand

Het personeel van de universiteiten krijgt vanaf 2009 een volledige dertiende maand. Dit is het resultaat van de nieuwe CAO voor de universiteiten. De dertiende maand maakt deel uit van een pakket aan maatregelen, goed voor een loonsverhoging van in totaal bijna 10 procent.

De loonsverhoging bestaat uit drie elementen:

- De eindejaarsuitkering wordt stapsgewijs verhoogd van 3 procent (nu) naar 8,3 procent (een volledige dertiende maand) in 2009.
- Het maandloon wordt twee keer verhoogd: met 1,75 procent per 1 januari 2008 en nog eens met 1,6 procent per 1 januari 2009.
- Zowel in 2008 als in 2009 levert het personeel een verlofdag in, in ruil voor tweemaal 0,5 procent extra salarisverhoging.

Verder is afgesproken dat er experimenten komen met 'functiecontracten', een handvat om afspraken te maken over de verdeling van onderzoeks- en onderwijstaken. Daarnaast komt er een studie naar 'levensfasenbewust personeelsbeleid', dat in een volgende CAO het huidige seniorenbeleid moet gaan vervangen.

Een snelle opiniepeiling op Radboudnet leert dat de medewerkers content zijn met het behaalde CAO-resultaat (72%). Een minderheid (20%) meent dat er meer in had gezeten, en een enkeling (8%) had het extra geld liever ingezet voor onderwijs en onderzoek. /PvdB

OVER DE SCHUTTING

Beter goed gejat dan slecht bedacht, moet de redactie van *Ublad* van de Universiteit van Utrecht gedacht hebben. In navolging van onze uiterst succesvolle Kees Blom-*Vox* eerder dit jaar, treedt scheidend rector Willem Hendrik Gispen in het jongste nummer op als gastredacteur van het Utrechtse universiteitsblad. Verschil is er ook: ontving Kees Blom bij zijn vertrek een portret en hield hij een lezing over IRUN, Gispen kreeg te horen dat een van de planetoïden rondom Mars naar hem is vernoemd en bracht een heuse schlager ('Als ik boven op de Dam stao') ten gehore.

Uit angst voor dit soort middernachtelijk dronkemansgezag blokkeerden bewoners van de Leidse binnenstad jarenlang een versoepeling van de toegangsregels voor de Leidse kroegen. Op donderdag, ook in Leiden dé uitgangsavond voor studenten, moest je 's nachts voor enen in de kroeg van je voorkeur zijn, anders kwam je niet meer binnen. Op aandringen van onder meer D66 mogen studenten zich nu tot twee uur op straat bewegen. Liever nog ziet de politieke partij dat de binnenkomsttijden helemaal vrij worden gegeven en studenten de hele nacht van kroeg kunnen switchen. Wisselen, in correct Nederlands. Dit speciaal voor docenten economie en bedrijfswetenschappen van de Universiteit van Tilburg. Volgens hun studenten zijn zij zó slecht in Engels, dat ze op taalvaardigheidscursus moeten. Nadat de docenten waren getest, bleek ruim een kwart de internationale norm van het International English Language Testing System (IELTS) niet te halen. /MP

Student opgenomen na eten gifboon

Een eerstejaars biologiestudent heeft een nacht op de eerstehulpafdeling doorgebracht na het eten van een giftige boon van de wonderboom.

Het incident vond plaats tijdens een practicum plantkunde. Vooraf was nadrukkelijk gemeld dat de wonderboom de giftige stof ricine bevat. Maar die waarschuwing werd niet door iedereen even serieus genomen, gezien de mededeling waarmee de jongen zich even later meldde bij de bij de practicumleiding: "Die boon is toch niet echt giftig, hé?" De practicumleiding liet de student onmiddellijk flinke hoeveelheden

water drinken en overgeven. Daarna ging de eerstejaars spoor-slags naar het UMC St Radboud waar zijn maag werd leeggepompt. Het incident kreeg nog een staartje toen Lee Tonnaer, directeur van de Arbo- en Milieudienst achteraf constateerde dat de docenten de medewerkers van FNWI de veiligheidsinstructies verkeerd hadden toegepast. Bij de inname van een vaste giftige stof, zoals een boon, is water drinken juist uit den boze omdat het gif daardoor dieper in het spijsverteringskanaal wegzakt. Het slachtoffer laten braken is de enige goede remedie. /MP, RG

Hebben wij dé klik?

Kom kijken en verbaas je over de mogelijkheden bij onze hbo-opleidingen

- Bedrijfsmanagement & Logistiek
- Engineering
- ICT
- Natuurwetenschappen

Open dagen: Eindhoven

3 november 2007

10.00 - 14.30 uur

Venlo

17 november 2007

10.30 - 14.30 uur

Naomi Klein:

kapitalisme gedijt bij crisis

Op 10 oktober was Naomi Klein, de Canadese auteur van de bestseller *No logo*, in Nijmegen. In Lux presenteerde ze haar nieuwe boek, *The shock doctrine*. Strekking van het verhaal: Amerikaanse bedrijven hebben er baat bij als er nu en dan een crisis ontstaat, het zogenaamde rampenkapitalisme.

De uitverkochte zaal is gevuld met studenten en andere geïnteresseerden uit alle leeftijds categorieën. Sommigen zijn naar Lux gekomen vanwege hun bewondering voor Kleins eerder werk. "Ik heb *No Logo* gelezen en dat vond ik een heel goed boek", vertelt Erik Toffelo, student politicologie. Anderen zijn juist onder de indruk van het nieuwe werk. "Klein komt met verrassende inzichten wat betreft de natuurlijke evolutie van het kapitalisme", meent hoogleraar economie Esther-Mirjam Sent. Naomi Klein begint spottend uit-

Foto: Gerard Verschooten

een te zetten hoe in de VS overheid en bedrijven met elkaar verweven zijn. Ze krijgt de lachers op haar hand. Eigenlijk nodigt haar verhaal helemaal niet uit tot lachen: het is een confronterend verslag van corruptie en samenzweringen. Een aanwezige studentefilosofie moet het allemaal nog even laten bezinken: "Het was een

eyeopener, hoewel de film aan het eind afbreuk deed aan de lezing. Ze gebruikt shocktechnieken om de toeschouwers te overtuigen, terwijl de voordracht juist grondig onderbouwd was." Haar buurman, ook filosofiestudent, is het hiermee eens: "Dat we de voorkeur geven aan een doordacht verhaal, zal wel aan ons vakgebied liggen.

Maar ik ben nog steeds van plan het boek te gaan lezen."

Tijdens het interview dat Harm Ede Botje van *Vrij Nederland* en Olav Velthuis van *de Volkskrant* na afloop met Klein hebben, zegt ze niets te geloven van de theorie dat 9/11 een *inside job* is. Dus dat Bush erachter zou zitten, omdat de Amerikaanse overheid en het bedrijfsleven makkelijker controverse maatregelen kunnen doorvoeren als er angst heerst onder de bevolking. Een toeschouwer vraagt later verontwaardigd om toelichting: "How could you say that, when there's much evidence for the theory?" Klein legt uit dat ze onderzoek naar een Twin Towers-complot energiever-spilling vindt: "I can't prove that George W. Bush is responsible for the attacks on the World Trade Centre and the death of 3.000 people. What I can prove, is that his regime invaded Iraq and killed hundreds of thousands of innocent people." /SB, CdW

INGEZONDEN

Beter duur huren

In de *Vox* van 4 oktober stelt Marjolein Pijnappels dat je financieel gezien beter kunt kopen dan huren. Dat is veel te kort door de bocht. Immers in dat voorbeeld betaalt de koper nog ongeveer 10 procent (dus 14.000 euro) aan kosten koper. Of je die al terugkrijgt bij verkoop na relatief korte tijd (zeg 2 jaar) is maar zeer de vraag en afhankelijk van de prijsontwikkeling (laatste NVM-cijfer: 4,3% stijging 2006/07). Bovendien moet de kale huur niet alleen met netto hypotheeklasten vergeleken worden, maar moet men daar het onderhoud dat als huiseigenaar voor eigen rekening komt erbij tellen. Bij een appartement komt daar ook nog de bijdrage aan de vereniging van eigenaren bij. Kortom, alleen al door de kosten koper kan het best verstandig zijn om enkele jaren duur te huren. Uiteindelijk bepaalt vooral de woonmarkt daar waar je wilt wonen of je stenen huurt of geld leent en hoe duur je uit bent.

Hans Lekkerkerk, medewerker Arbeid, Personeel & Organisatie

In het dierenlab

Tupperware

Met zijn column over het tekort aan vrouwelijke hoogleraren (*Vox* 4, p. 6) blijkt Peter van der Heiden een trouwe verdediger van de universiteit als mannelijk bolwerk. In een nogal flauwe poging grappig te doen, suggereert hij dat hoogleraarbare vrouwen te vinden zijn

'in hun geheel eigen biotoop [...], op tupperware-parties!' Deze opmerking impliceert dat hoogleraarbare mannen op hun beurt in hun geheel eigen biotoop te vinden zijn. En wat moet dat dan wel zijn? Het voetbalstadion? Of bedoelt Peter van der Heiden daarmee 'gewoon' de universiteit?

Liedeke Plate, *UD Genderstudies en cultuurwetenschappen*

Terrasje

"You need to feel at home when you're surrounded by the unknown." Björk had gelijk volgens stedenbouwkundige Bhalotra. Het is van groot belang dat studenten en medewerkers zich thuis voelen op de campus, zo stelde hij in *Vox* 19 van vorig collegejaar. Moraal van het

verhaal was dat op onze campus de regie ontbreekt waar het ruimtelijke ordening betreft en dat er nog heel wat meer samenhang, gezelligheid en sfeer gecreëerd zou kunnen worden.

Maar hoe zou dat gerealiseerd kunnen worden op de 80 hectare die we hebben? Allereerst het Erasmusplein. Een tochtgat zal het waarschijnlijk altijd blijven maar een stuk mooier en functioneler kan het zeker. Hoe zou het bijvoorbeeld zijn als er in plaats van al die fietsen een mooi terrasje zou komen.

Ook is het momenteel onmogelijk om na 19.00 uur en in het weekend ergens nog iets te eten te krijgen op de campus. Dit terwijl er 's avonds wel activiteiten zijn en er steeds meer studenten op het terrein wonen. Een pizzeria of warme bakker zou dus een welkome aanvulling zijn. Tot slot blijkt telkens weer dat een centraal cultureel centrum eigenlijk onontbeerlijk is. Bij het optreden van Spinvis werd weer eens duidelijk dat het Cultuurcafé niet geschikt is voor optredens die meer dan twintig man trekken. En een debat in een sfeerloze collegezaal? Of film kijken zittend op de tafels in een klaslokaaltje? En dan hebben we het nog

niet over het broodnodige sportveld, of over de overvolle veewagens – ook wel aangezien voor bussen – die af en aan rijden over een weg die de campus in tweeën deelt. Kortom, we kunnen het met Bhalotra eens zijn dat op onze campus wat meer samenhang, gezelligheid en sfeer niet zou misstaan. En volgens mij is er met een aantal relatief kleine 'ingrepen' veel te winnen. Akke Faling, namens AKKUrtaad.

Valdin all-inclusive, keuze 10 voor- hoofd- nagerechten Inclusief drank voor € 30,-

Drie mooie zalen voor vergaderingen, lezingen, presentaties, jubilea's, promoties en personeelsfeesten. Ook hebben we een mooi dakterras voor recepties. Op ons terras kunt lunchen en dineren. Laat eens vrijblijvend een offerte maken.

Van Peltlaan 4
024-3556902
www.valdin.nl
info@valdin.nl

Illustratie: Echo and Narcissus, John William Waterhouse, Walker Art Gallery, National Museums Liverpool.

Zonder narcisme geen prestaties

Klinisch psycholoog Jan Derksen schrijft over de narcistische wordende mens. Afgelopen week verscheen zijn boek *Zijn wij wel narcistisch genoeg?* Het is geen jammerklacht over te grote ego's. Integendeel: "Ik zou in mijn organisatie geen manager benoemen zonder grootheidsfantasie."

Hoe narcistisch zijn we eigenlijk?

"In de Verenigde Staten is groot-schalig onderzoek gedaan naar narcistische trekken in persoonlijkheden van mannen en vrouwen. En daaruit blijkt dat we de laatste decennia met z'n allen narcistischer zijn geworden. Als je mensen tegenwoordig vraagt hoe het met hun intelligentie zit, zeggen ze allemaal: ik ben slimmer dan gemiddeld. Dat kan natuurlijk niet. Het is een indicatie dat we hier te maken hebben met grootheidsfantasieën. In mijn boek probeer ik duidelijk te maken dat narcisme niet iets verderfelijks is, maar juist heel vruchtbaar kan zijn. Zonder grootheidsfantasieën geen prestaties. We leven in een samenleving waarin mensen geacht worden innovatief te zijn en dat zijn vaak mensen met narcistische trekjes. Mensen die van zichzelf vinden dat ze eigenlijk best goed

zijn. Ik zou zeggen: een stevige dosis narcisme past perfect in onze hedendaagse cultuur en economie. Zonder dat krijgen we niet de prestaties die we willen."

Zijn leiders als Bush en Poetin prototypen?

"Zij hebben minimaal een gezonde dosis narcisme. Maar niet alleen zij. Het kenmerkt alle mensen op zichtbare posities in de samenleving. Anders zouden ze daar niet zitten. Ze hebben flink wat zelfvertrouwen, een hoge pet op van zichzelf. Ze overschatten zichzelf ook regelmatig. We hebben net afscheid genomen van een bankdirecteur die, als je in herinnering roept wat hij zes jaar geleden allemaal beloofde, zichzelf behoorlijk heeft overschat. Feit is dat mensen met narcistische trekjes iets bijdragen aan onze samenleving en onze cultuur. Ik zou in mijn

organisatie geen manager benoemen zonder grootheidsfantasie."

In uw praktijk als psychotherapeut heeft u ook mensen behandeld met narcistische stoornissen. Behandelt u die niet meer?

"Wel als ze problemen hebben met dat narcisme, maar dan is de behandeling er niet op gericht die grootheidsfantasieën aan te pakken. Want dat houdt ze juist actief. We weten dat depressieve mensen een realistisch zelfbeeld hebben. Ze zien de dingen scherp. Maar wat hebben ze eraan? Het is beter om een rooskleurig beeld van jezelf te hebben. Dat beeld is imaginair maar uiterst effectief."

U legt de oorzaak van het toenemende narcisme bij werkende moeders. Hoe zit dat?

"Kinderen van werkende moeders staan sneller op eigen benen. Ze zijn meer op zichzelf gericht doordat ze ook meer zelf moeten uitzoeken. Dat leidt ertoe dat die kinderen sneller narcistisch worden. Onze psychologische patronen worden gelegd in de eerste vier jaar. In dat basispatroon is de laatste veertig, vijf-

tig jaar heel veel veranderd. Ik denk dat het belangrijk is dat beleidsmakers meer rekening gaan houden met die veranderde mensen. Scholen van 1500 leerlingen passen niet bij al die narcistische persoonlijkheden. We hebben kleine scholen nodig, kleine ziekenhuizen, kleine organisaties."

Zodat al die ego's tot hun recht kunnen komen...

"We moeten natuurlijk oppassen dat we niet te ver doorschieten. Dat opgeklapte idee van: je moet alles kunnen zeggen wat je op je hart hebt. Dat je moslims dus best geitenneukers mag noemen, dat is uit de bocht geschoten narcisme. Vroeger waren mensen meer geremd in het uiten van hun gevoelens. Nu komen echt alle aspecten van mensen uit de knop. Dat betekent dat ook allerlei perversiteiten komen bovendien. Ook het onkruid ontwikkelt zich nu. Die hele menselijke natuur in al z'n diversiteit zie je gewoon op tv. Je hebt daarom duidelijke regels nodig. En dat valt niet altijd in goede aarde bij al die narcistische persoonlijkheden. Die zeggen: dat bepaal ik zelf wel." /MZ

Baby herkent al vroeg woorden

Asjepraatplakjedoordegewoonaanukkaar. Baby's staan voor de taak om uit die brij van gesproken taal woorden te vissen. Hoe leren ze dat?

Neuropsychologe Valesca Kooijman gebruikte nieuwe technieken en ontdekte: al na zeven maanden reageren babyhersens als zij het begin van een woord in een zin herkennen. In gesproken taal zit geen strikte scheiding tussen woorden zoals de spaties in geschreven taal. Het einde van het ene woord is vaak verweven met het begin van het volgende woord. Dat merken wij, volwassen taalgebruikers, alleen als we naar een gesprek in een vreemde taal luisteren. Valesca Kooijman, die 22 oktober promoveert, zocht uit wanneer baby's leren om woorden te onderscheiden en hoe ze dat dan doen. Ze maakte gebruik van EEG-metingen bij baby's van

tien maanden. Uit gedragsstudies was al bekend dat kinderen van die leeftijd reageren op klemtoon – een goede indicatie voor woordbegin in het Nederlands, waarin de meeste woorden eerst een sterke en dan een zwakke klemtoon hebben. Kooijman trainde haar jonge proefpersonen door ze een nieuw woord te laten horen. Daarna luisterden de baby's naar zinnen waarin dat woord voorkwam. De EEG-metingen lieten een ander patroon zien voor de juist aangeleerde woordjes in de zinnen dan voor onbekende woordjes in

de zinnen. Een indicatie dat kinderen een woordje al heel snel in gesproken taal kunnen terugvinden op basis van het klankpatroon. Van de betekenis hebben ze immers nog geen idee. En zo werd het mogelijk om ook bij jongere kinderen – die in gedragsstudies naar woordherkenning nog geen sjoerge geven – te kijken naar de hersenactiviteit. Valesca Kooijman herhaalde het experiment met kinderen van zeven maanden. Wat bleek: de EEG-patronen van de baby's komen overeen met die van de oudere kinderen. “Het laat weer eens zien dat het begrip van taal ver voorloopt op de productie van taal”, zegt de promovenda, die haar onderzoek deed in het F.C. Donders Centre. Daar is de EEG-afdeling van het Baby Research Centre van de Radboud Universiteit gevestigd. “Je ziet dat ze druk aan het leren zijn, voordat ze taal actief gebruiken.”/IR

Symposium over DNA-varianties

Het menselijk genoom staat centraal tijdens het eerste internationale symposium van het Nijmegen Centre for Molecular Life Sciences (NCMLS) op 25 en 26 oktober. Welke genen hebben we, hoe werken ze en hoe zijn ze te relateren aan ziekte en gezondheid?

Het is het wezen van wetenschap: na elke grensverlegging duiken nieuwe grenzen op, en dus nieuwe uitdagingen. De uitkomst van het internationale Humane Genoom-project was zo'n grensoverschrijding: sinds 2001 weten we dat het menselijk genoom uit ruim 25.000 genen bestaat. “We dachten toen het boek van het menselijk lichaam in handen te hebben, dat we alleen nog maar hoefden te lezen”, verwoordt de Nijmeegse antropogeneticus Ad Geurts van Kessel de eerste euforie. Maar dat bleek een stuk ingewikkelder dan gedacht. “Er zit ontzettend veel variatie in het menselijk DNA. We weten steeds beter hoe extreem die variatie is.” Met het symposium New Frontiers in Molecular Life Sciences verkent het NCMLS de nieuwste bevindingen en vragen uit het internationale onderzoek naar de functie en werking van genen en eiwitten. Zo'n state-of-the-art symposium moet een jaarlijkse traditie worden van het Nijmeegse centrum. Voor deze editie heeft het

NCMLS alvast twee sprekers van wereldfaam weten te strikken: de Amerikaanse Nobelprijswinnaar Peter Agre en Spinoza-laureaat Hans Clevers. Sommige DNA-varianties leiden tot aangeboren aandoeningen of een aangeboren aanleg voor ziektes als kanker, schizofrenie en autisme. Maar hoe breng je

die aan het licht? Een syndroom als dat van Down is heel makkelijk aan te tonen: een extra chromosoom zie je meteen door de microscoop. Maar om afwijkingen in enkele basenparen te ontdekken, zijn krachtiger technieken nodig. Als een van de eerste centra ter wereld zette het NCMLS de DNA-chip in voor genoomonderzoek. Hiermee kan heel snel en nauwkeurig DNA-materiaal van gezonde mensen en patiënten worden vergeleken. Op een glasplaatje ter grootte van een objectglaasje zitten duizenden puntjes met DNA-fragmentjes van een gezond persoon. Daar wordt gelabeld DNA-materiaal van een patiënt op losgelaten. “Stukjes DNA met dezelfde of bijna dezelfde volgorde zoeken elkaar automatisch op”, legt Geurts van Kessel uit. “Zo is in een oogopslag te zien in hoeverre de patiënt genetisch afwijkt.” De techniek is inmiddels zo robuust dat het Nijmeegse UMC St Radboud ze gaat toepassen in de diagnostiek./BR

Voor de klas

Ongeveer 25 jonge bètaonderzoekers van de RU brengen voortaan een deel van hun werktijd voor de klas door. Na de herfstvakantie gaan de eerste onderzoekers les geven in hun vak aan havo- en vwo-leerlingen. De komende jaren leveren de promovendi – en enkele postdocs – zo hun bijdrage aan de vernieuwing van het bètaonderwijs op middelbare scholen.

Nobelprijzen

De Nobelprijswinnaars voor chemie en voor fysica zitten nu eens niet in Amerika en Engeland, maar op het Europese vasteland. Alleen niet in Nederland en dat is geen toeval, zegt hoogleraar politieke filosofie Grahame Lock. De drie winnaars zijn alle drie verbonden aan onafhankelijke onderzoeksinstituten die bulken van het geld. Daar kunnen Nederlandse wetenschappers onmogelijk mee concurreren, zegt Lock.

Bèta's jarig

Ter ere van haar tiende lustrum vierde de bètafaculteit afgelopen week feest. De gang van het Huygensgebouw werd in de volledige breedte gebruikt als speelveld waarop alle exacte afdelingen hun invulling gaven aan het thema 'chaos en orde'. Plantkunde had veel succes met een voorstelling waarin twee meisjes elk een tomaatplant voorstellen. Ze lieten zien hoe de groei van planten volkomen chaotisch zou verlopen wanneer er geen hormonen zijn om het in goede banen te leiden.

Eigen bètacanon

Nijmeegse bètahoogleraren geven in de lezingenreeks De bètacanon. De wereld volgens natuurwetenschappers hun visie op de belangrijkste ontwikkelingen in hun vakgebied. De lezingen, georganiseerd door het Soeterbeeck Programma, worden gehouden op 5, 12, 19 en 26 november in het Huygensgebouw.

De allerhoogste salarissen binnen de universiteit blijven vragen oproepen.
 Waarom verdient de ene collegevoorzitter soms twee keer meer dan de andere?
 En een collegevoorzitter bijna twee keer zo veel als een hoogleraar?
 Transparantie over de vragen is ver te zoeken. "Geen commentaar."

Topbestuurders niet aan salarisleiband

Bij de dienst Personeel en Organisatie hebben ze alle functies van de universiteit keurig op een rijtje staan, volgens de zes jaar geleden door Hay Group opgestelde rangorde. Dit in Zeist gevestigde adviesbureau was door de gezamenlijke universiteiten uitgenodigd om een nieuw en voor iedereen inzichtelijk loongebouw in de steigers te zetten. Voor alle functies werd keurig omschreven wat de functie nu precies behelsde, waarna er punten aan werden toegekend en een salaris op werd berekend. Veertien medewerkers van alle universiteiten waren maanden in touw om het moloch vlot te trekken, hetgeen geschiedde. Iedereen zit aan de leiband, en de Nijmegenaar die een collega met vergelijkbaar werk in Leiden spreekt, zal ontdekken dat de salarissen niet zo gek veel verschillen. Hay – of beter: UFO (universitaire functieordering) – werd door meniggeen als een bureaucratisch gedrocht gezien, maar eerlijk was het wel. Toch is de opschudding groot nu opnieuw de topsalarissen in de publieke aandacht zijn. Het Onderwijsblad lanceerde onlangs een lijstje met salarissen van de leden van de colleges van bestuur, met mogelijk nog grotere verschillen dan vorig jaar. Aan de Wageningse universiteit incasieren de twee topbestuurders

meer dan drie ton, in Delft en Utrecht gaan de grootste verdieners met zo'n 230.000 euro naar huis, terwijl de inmiddels veelbekritiseerde Jo Ritzen – voorzitter in Maastricht – nog altijd 224.000 verdient. De Radboud Universiteit staat ook op de lijst, met de salarissen van collegevoorzitter De Wijkerslooth en rector Bas Kortmann, de een goed voor 195.000, de ander voor 185.000 euro. Waarmee ook de Nijmeegse topmannen zich in het gezelschap van universiteitsbestuurders bevinden dat uittorent boven de zogeheten 'Balkenendenorm' (170.000 euro). De commissie-Dijkstal adviseerde vorige maand om ook de bestuurders in de semi-publieke sector aan die norm vast te ketenen.

Topdogs

Het onderwerp heeft de aandacht en de vragen die het oproept worden elk jaar prangender. Want waarom verdient de redacteur van *Vox* evenveel als die van *Folia*, maar gaat er een gat van 40.000 euro tussen de salarissen van onze hoogste bazen? En is de functie van de allerhoogste baas van de instelling echt zo veel zwaarder dan van een hoogleraar, terwijl de eerste 195.000 mee naar huis neemt, en de tweede – keurig volgens Hay – 104.000 euro verdient? Waar, kortom, is die alomvattende

functieordering gebleven toen het over de topbestuurders ging? Jacques Pouwels was zes jaar geleden een van de veertien Haymannen die zich een slag in de rondte werkten om het nieuwe loongebouw te maken, voor alle universiteiten samen. De voormalig voorzitter van de universitaire gezamenlijke vergadering, sinds één jaar met pensioen, herinnert zich die tijd nog heel goed. "Ja, een goede vraag, waarom vallen de topbestuurders buiten de UFO-regeling? Ik heb daar destijds ook kritische kanttekeningen bij gezet." Hij vernam dat de bestuurders voor zichzelf een aparte regeling door de Hay Group zouden laten opstellen – een regeling die er in 2000 inderdaad is gekomen. "Die slag is toen verloren", zegt Pouwels. "En daar zien we nu de gevolgen van." Pouwels wijst op het verschil tussen het voorzitterssalaris én het hoogste salaris in het UFO-systeem (schaal 18, goed voor 104.000 euro). "Dat verschil laat zich niet verklaren uit de zwaarte van de functie. Doet een voorzitter echt zo veel meer dan een hoogleraar? Het is niet in de geest van Hay dat er zulke verschillen bestaan." Pouwels hekelt ook het gebrek aan openheid dat er rondom die aparte bestuurdersregeling ontstond. "We hebben er nooit in de openbaarheid over kunnen spreken.

UFO is ook gemaakt vanwege de transparantie van het systeem, maar rond die aparte regeling van bestuurders ontbreekt juist elke transparantie." Als enige verklaring kreeg Pouwels ooit van De Wijkerslooth te horen dat zijn salaris, ten opzichte van *topdogs* elders, nog redelijk aan de maat was. "We hebben in de OR nog een vraag gesteld, maar het leek niet passend om er verder op in te gaan. Toen lieten we het passeren, ook de vakbonden lieten het erbij. Misschien dat alle openbaarheid nu helpt om het loonsysteem alsnog recht te breien."

Aparte regeling

De zoektocht naar die aparte bestuurdersregeling – Pouwels heeft hem nooit onder ogen gekregen – leidt naar Peter Lange-rak, senior consultant bij de Hay Group. "Het heeft niet zo heel veel zin die naar je te mailen", meldt hij vanuit zijn kantoor in Zeist. "Over een paar maanden ligt er een nieuwe versie." Lange-rak kan wel uitleggen waarom bestuurders – en heus niet alleen binnen de universiteiten – buiten een systeem blijven dat wél voor alle andere medewerkers geldt. "De bestuurderssalarissen zitten ook niet vervat in de CAO-afspraken. Dat is gedaan omdat zij zich opstellen als werkgever in de onderhandelings-

gen. En dan zouden die mensen dus over hun eigen salaris moeten onderhandelen.” Ander argument is dat voor bestuurders veelal contracten gelden voor ‘bepaalde tijd’. De nu op handen zijnde nieuwe regeling voor bestuurders heeft niets van doen met alle commotie over de topsalarissen. “Om de zoveel tijd moet je zo’n regeling gewoon herzien”, zegt Langerak. Hij voorziet een nieuwe regeling

de eerste.” Langerak hoopt dat de instellingen de nieuwe regeling beter onder de publieke aandacht brengen. Pas toe of leg het uit, zo luidt niet voor niets het credo van Hay Group. Dit credo vindt geen gewillig oor bij het Stichtingsbestuur van de Radboud Universiteit, het gremium dat beslist over de salarissen van de Nijmeegse collegeleden. Samen met de andere Raden van

stuur. Zij krijgt een lijstje met vragen voorgelegd. Was ook de Nijmeegse universiteit destijds betrokken bij de totstandkoming van de aparte bestuurdersregeling? Zo ja, past de universiteit die regeling toe, en hoe dan? Zo nee, waarom wijkt uw bestuur ervan af, en wat is dan de regeling die Nijmegen toepast voor de salarissen van de topbestuurders? Henrice Wittenhorst kan er kort over zijn. “Geen commentaar.”

“Ja, een goede vraag, waarom vallen de topbestuurders buiten de UFO-regeling?”

waarin de universiteiten zijn onderverdeeld in vijf groepen. De ene bestuursfunctie is zwaarder dan de ander en kan beter worden gehonoreerd, onder meer afhankelijk van de grootte van de instelling, de omvang van de derdegeldstroom én het budget van de instelling. “De Open Universiteit is een andere instelling dan de Universiteit Utrecht. De bestuurders van de laatste mogen meer verdienen dan van

Toezicht heeft ook het Nijmeegs Stichtingsbestuur zich destijds tot Hay Group gewend voor de aparte bestuurdersregeling. Althans, Langerak weet niet beter of alle toezichthouders van universiteiten zijn daarbij betrokken geweest. “Al weet ik niet of en hoe alle toezichthouders de regeling toepassen.” Degene die dit wel kan weten voor de Nijmeegse situatie is Henrice Wittenhorst, secretaris van het Stichtingsbe-

Het credo van Hay Group over ‘transparantie’ verdient kennelijk nog wat missiewerk.

Salarislijstjes

Peter Langerak van Hay Group wil graag wat kanttekeningen plaatsen over de commotie in den lande. Het begint al met het opstellen van de salarislijstjes, bijvoorbeeld die van het Onderwijsblad. “Ik hoop dat ze de werkelijke salarissen weerspiegelen,

maar ik vraag het me af. Wat stellen die bedragen nu precies voor?” De een maakt aparte afspraken over een aanvulling op het salaris, de ander niet. De een telt het erbij op, de ander niet, legt Langerak uit. Langerak waarschuwt ervoor om de universiteitssalarissen als exorbitant te betitelen. Als uitgangspunt van de bestuurdersregeling voor universiteiten geldt dat deze instellingen in vergelijking tot andere instellingen in de semipublieke sfeer een relatief laag salaris uitkeren. Dat de bestuurders er in vergelijking met hoogleraren steeds beter uit springen, heeft ook al met de ‘marktwerking’ van de salarissen te maken. Als vuistregel geldt dat bij universiteiten de schalen tot en met 12 in het gemiddelde van de markt liggen, vanaf schaal 13 wordt het gat steeds groter. En hoe hoger de schaal, hoe hoger de trek naar boven om nog enigszins met die markt in de pas te blijven lopen. “Dat is een van de verklaringen dat het bestuurderssalaris sterker stijgt dan het hogeraarsalaris”, zegt Langerak.

Beloofd Langerak dat de nieuwe bestuurderregeling die Hay in de maak heeft, wél in de volle openbaarheid gaat komen? Langerak gaat er niet over, want het zijn de Raden van Toezicht die als opdrachtgever moeten beslissen. “Het zou goed zijn als die regeling, bijvoorbeeld via de website van de VSNU, gewoon openbaar wordt.” Hij wijst op de HBO-raad, die onlangs via zijn website de recent vernieuwde Hay-regeling voor hogeschoolbestuurders wereldkundig heeft gemaakt. “Vraag de leden van jullie Stichtingsbestuur maar eens of zij de nieuwe afspraken openbaar willen gaan maken.” Er gaat een nieuw mailtje naar Henrice Wittenhorst: gaat ook het Nijmeegs Stichtingsbestuur werken met de nieuwe Hay-regeling? En is het bestuur van plan een en ander met het publiek te gaan delen? Opnieuw een kort antwoord. “Geen commentaar.”✕

Tekst: Paul van den Broek
Illustratie: Merlijn Draisma

Yvonne Benschop: “Mijn netwerk bulkt van de vrouwen”

Yvonne Benschop, hoogleraar Organizational behavior, maakt zich sterk voor meer vrouwen in topposities in de wetenschap. Ze nam deel aan de groep die op 4 oktober een pamflet op de Sint Janskerk in Maastricht spijkerde met 95 stellingen voor meer actie. “Gelukkig is niet elke wetenschapper een wereldvreemde Einstein.”

7 uit 52

Een student of medewerker in het nieuws trekt zeven kaarten uit een set van 52, met vragen over leven en universiteit. Yvonne Benschop, hoogleraar arbeid, personeel & organisatie, trok de kaarten ♦2, ♥A, ♥V, ♠4, ♥8, ♣2 en ♣7.

♦2 *Wie zou je wel eens willen uitnodigen voor een intiem dineetje?*
“Nou, liefst mijn echtgenoot eigenlijk. Met twee carrières en twee jonge kinderen zijn intieme dineetjes een luxe die we ons niet meer maandelijks kunnen veroorloven. Mijn man is manager van een zorggroep in Arnhem en heeft ook een drukke baan. Onze kinderen zijn nu 4 en 6 jaar en zitten allebei op school, maar vrije tijd is er niet bijgekomen. Ik breng de kinderen meestal. Voor het ophalen hebben we een ingenieus systeem waarin wijzelf, de oppas en de buitenschoolse opvang participeren.”
En wie bedenkt bij jullie dat systeem?
“Dat hebben m’n man en ik samen uitgedacht. Wij hebben de taken thuis gelijk verdeeld. Ik maak daar ook wel een punt van hoor, dat het gelijk verdeeld is.”

♥A *Hoe ontspan je je?*
“Dat is een gemakkelijke vraag: met zingen. Dat is voor mij de ultieme ontspanning. Ik zing veel en graag met mijn kinderen en verder elke vrijdagavond in Dubbelzang, een a capella dubbelkwartet dat ook af en toe optreedt. Voordat ik zong zakte ik regelmatig op vrijdagavond tamelijk afgemat onderuit op de bank, nu ga ik zingen en kom ik met nieuwe energie thuis.”
Raak je té afgemat van je werk?
“Nee, dat niet. Ik houd van mijn werk, al kun je er moe van worden. Maar van een mooi artikel schrijven of een leuk college ge-

ven kun je ook energie krijgen. Maar het werkt toch anders dan bij zingen. Het is een ander soort concentratie.”

♥V *Ben je wel eens verliefd geweest op een collega?*
“Nee. Dat lijkt me ook tamelijk ingewikkeld. De werkplek is voor veel dingen, maar wat mij betreft niet voor amoureuze escapades. Dat mijn man niet in de wetenschap werkt maar in de zorg, vind ik prettig. Bij ons wordt het gesprek thuis niet gedomineerd door de ivoren toren. Zo kom je nog eens uit het reser-vaat. De wetenschap is een betrekkelijk kleine in zichzelf gekeerde wereld. Dat is ook een van de stellingen die we op de kerkdeur hebben gespijkerd in Maastricht. Het beeld naar buiten dat we neerzetten is dat we allemaal Einsteins zijn die met huid en haar, 24 uur per dag, zeven dagen per week, wetenschap bedrijven. Het klopt niet. En zo maken we het beroep niet aantrekkelijk voor vrouwen. Gelukkig is niet elke wetenschapper een wereldvreemde Einstein.”

♠4 *In hoeverre speelt het ouderlijke nest een rol in wat je nu doet?*
“Ik denk dat daar wel de kiem is gelegd voor mijn interesse in sekseverhoudingen. Bij ons thuis hadden we een ogenschijnlijk traditioneel gezin, maar m’n ouders hadden een gelijkwaardige relatie. Ze deden alles met z’n tweeën. Mijn vader had een fulltime baan maar hij was er net zo goed voor ons. Wat ik om me heen zag was heel anders. Vaders bemoeiden zich niet met de opvoeding en als het erop aankwam, als een kind op z’n donder moest krijgen, dan sprongen de vaders opeens op. Kennelijk stonden die vaders hoger in rang dan de moeders. Heel vreemd vond ik dat. Ik was me er ook vrij jong

van bewust dat mannen op het werk de hoge posities innamen en de belangrijke beslissingen namen. Ik vond dat raar, die scheve verdeling van taken tussen mannen en vrouwen.”
Ben je om die reden hoogleraar geworden?
“Ja, dat was wel een drijfveer om hoogleraar te worden. Gewoon, om te laten zien dat het ook anders kan zijn.”

♥8 *Wat zou je doen met een miljoen?*
“Daar zou ik een paar fantastische onderzoekers mee binnenhouden en binnenhalen om te werken aan mijn onderzoek naar gender-netwerken en veranderingen in organisaties. Als ik daar meer massa op kan zetten, gaat het een stuk sneller. Nu moet ik elke keer op zoek naar een potje om een onderzoeker aan te stellen. Ik zou ook geld besteden aan beurzen voor de Stichting Ariana, een studiefonds dat Afghaanse vrouwen helpt om een studie te bekostigen. Vrouwen hebben het daar zo ontzettend moeilijk, ook nog nu de Taliban weg is. Het is voor vrouwen in Afghanistan een hele klus om een eigen bestaan op te bouwen. En een opleiding is daarin zo cruciaal.”

♣2 *Wat is het laatste boek dat je hebt gelezen?*
“Ik ben bezig in *Brein en Branie*, het boek van Christine van Broeckhoven, die Belgische hoogleraar die onderzoek doet naar Alzheimer en afgelopen zomer in Zomergasten was. Het is een persoonlijk verslag over haar onderzoek en over hoe het is om als vrouw in de wetenschap te werken. Ik vind het heel interessant om te horen van zo’n onbetwiste topper hoe zij dat nou voelt en ervaart. Je ziet bijna nooit dat vrouwen op zo’n hoge positie oog hebben voor het feit dat ze als vrouw een speciale positie in-

nemen. Zij heeft daar dus wél oog voor en zegt ook dat ze daar soms met collega’s een gevecht over aan moet gaan.”
Herkenbaar?
“Ja. Ik moet er soms ook voor vechten op het onderwerp gender in organisaties op de kaart te zetten. Sommige mensen willen er gewoon niet aan. Daar moet je niet te veel energie insteken. Dat beschrijft Van Broeckhoven ook in haar boek.”

♣7 *Wat zou je als eerste veranderen als je de baas van deze universiteit werd?*
Benschop glundert. En gaat er eens goed voor zitten: “De samenstelling veranderen van het hooglerarencorps en alle raden en besturen die we hebben. En wel zo dat er overal veertig procent vrouwen in zitten. Daar zal ik wel een paar jaren voor nodig hebben, maar ik zal ernaar streven. Want ik ben ervan overtuigd dat het kan. Afgelopen week zat ik in een panel met Ben Verwaaijen, topman van British Telecom. Hij vertelde dat in de top 250 van zijn organisatie veertig procent vrouwen zit. Dat komt omdat hij daar de prioriteit legt.”
Waarom geen streefcijfer van 50 procent vrouwen?
“Met 40 procent vrouwen creëer je een kritische massa. Je zorgt ervoor dat op al die plekken vrouwen zichtbaar worden. En daarmee verandert er ook daadwerkelijk iets in je organisatie. Maar uiteindelijk moet je natuurlijk toe naar 50 procent vrouwen.”
Wat vind je van het streven van de RU om dit jaar tien vrouwelijke hoogleraren benoemd te krijgen?
“Ik zou de lat wat hoger leggen. Maar ik heb makkelijk praten. Mijn netwerk bulkt van de vrouwen.” x

*Tekst: Martine Zuidweg
Foto: Bert Beelen*

Tachtig jaar Carolus Magnus

Nijmeegs oudste studentenvereniging viert haar tachtigjarig bestaan. *Vox* dook in de annalen van Carolus Magnus, sprak met vier oud-presides en onderzocht de loopbanen van alle voorzitters. Gaat achter Carolus Magnus inderdaad het old boys network schuil dat iedereen veronderstelt? Netwerkdeskundige Jos van Hezewijk – zelf een blauwe maandag Carolus-lid – ziet een rechte lijn tussen het corpswereldje en de maatschappelijke elite. “Het karrenspoor van de corpora blijft belangrijk om de top te bereiken.”

Ons
kent
ons

1930

1940

1987

Het is stilte voor de storm in het sociëteitgebouw van Carolus Magnus aan de Hertogstraat. In de week voorafgaand aan de eerste lustrumweek nuttigen twee bestuursleden en enkele gewone leden een broodje aan de bar. Carolus pakt dit jaar breed uit, met liefst drie feestweken om het tachtigjarig bestaan te vieren. De apotheose vindt plaats in mei, als alle reünisten en huidige leden acte de présence geven bij het gala. Is zo'n gala – en alle andere festiviteiten waarbij reünisten en huidige leden elkaar tegen het lijf lopen – de

markt voor maatschappelijk succes? Een geliede banenmachine? En bovendien de markt waarop de verenigingsleden kandidaten zoeken voor een huwelijk, even duurzaam als vol van aanzien? Aan de bar legt Carolus-lid Tobias van Elferen meteen maar de hamvraag op tafel: die van het kip en het ei. Is het Carolus-lid succesvol dankzij de vereniging, of trekt de vereniging leden aan die geboren zijn om succesvol te worden? “De leden van onze vereniging zijn nu eenmaal ambitieuzer dan de gemiddelde student”, zegt Tobias. “Dus je hebt een goede kans om verder te komen in je loopbaan.”

Wie wil weten hoe het de voormalige Carolus-leden is vergaan in hun leven, komt als vanzelf terecht bij Hans Simons. Hij is sinds 1990 secretaris van de Reünistenvereniging van Carolus Magnus, een periode waarin veel werk is gemaakt van het registreren van alle alumni. Er is inmiddels een digitaal bestand beschikbaar met liefst 5.100 namen, waarbij de alumni zelf de gegevens up-to-date kunnen houden. Dit bestand, getooid met de naam *Key to Contact*, is mogelijk een van de grootste corporale alumnibestanden in Nederland en maakt haar naam ook waar, zegt Hans Simons, die vorige week zijn functie als

PRESES DE MEISJESCLUB 1951 - 1952

Marianne Houtman–Van Wijmen:

“Katholiek ons kent ons-wereldje”

“Ik kwam in 1949 in Nijmegen studeren, in die tijd nog een gebombardeerde en uitgewoende stad. Wilde je ergens bijhoren en iets beleven, dan werd je als meisje vanzelf lid van de Meisjesclub. De jongens gingen naar Roland. Deed je dat niet, en dat gold maar voor heel weinig studenten, dan werd je als ‘obsuur’ betiteld. Er waren in mijn voorzittersjaar 1.100 studenten, de Meisjesclub telde tussen de honderd en tweehonderd leden. Het was een overzichtelijk groepje.

In 1951 werd ik preses. De mensen om me heen dachten dat ik dat wel kon, en ach, waarom zou ik het niet eens proberen? Ik ben na mijn studietijd, tot zeer recent aan toe, van vele zaken voorzitter geweest. Carolus was daarbij zeker een leerschool. Ik moest de vereniging vertegenwoordigen, de nieuwjaarsrecepties aflopen, en de contacten onderhouden met de burgemeester en andere prominenten. In mijn tijd studeerde de helft van de meisjes niet af. Ze kwamen naar de universiteit en werden lid van de Meisjesclub om een ouderejaars te leren kennen. Daar trouwden ze dan mee, en ze vertrokken weer. Sommigen hebben later nog wel hun studie afge maakt. Voor sommige ouders was het wel een drijfveer om hun dochters om die reden lid te laten worden van de Meisjesclub. Bij mij speelde het niet. Ik leerde mijn man ook pas kennen na mijn studietijd. Ik kwam terecht op een advocatenkantoor, en eindigde als kantonrechter in Breda. Het viel me wel op dat

in die eerste jaren opvallend veel Nijmegenaren naar kantoor werden gehaald. Het waren dan de vaders die dat onderling regelden. In dat katholieke ons kent ons-wereldje in Brabant werden op die manier veel baantjes voor de kinderen geregeld. Het lidmaatschap van de vereniging speelde daarbij een rol. De jongens kwamen uit families die elkaar kenden, van wie de vaders die belangrijke posities hadden. De vereniging, en nog meer de dispuuten daarbinnen, bewijzen hun functie als netwerk. Zo werkt dat nu eenmaal. Ik denk dat het vandaag de dag nog steeds zo werkt. Dat wil niet zeggen dat voor velen hun loopbaan toch vooral een kwestie is van eigen verdienste, zeker als het gaat om een toppositie. De vereniging is vooral een goede springplank. Of laat ik het omkeren: als je daaraan niet had deelgenomen, had je toch een achterstand.

Voor mij is later in mijn leven het lidmaatschap van het dispuut Nausikaa het belangrijkste gebleken. Ik heb tot op de dag van vandaag nog contact met de vrouwen van toen. Deze zomer hebben we nog een reünie gehad met de oprichters van het dispuut. Dan komen er toch nog vijftien opdraven. Dit zijn voor mij altijd heel waardevolle contacten geweest.”

Marianne Houtman-Van Wijmen (76) studeerde rechten tussen 1949 en 1955. Doorliep een carrière in de advocatuur. Eindigde als kantonrechter in Breda. / Foto's: Erik van der Burgt en privé-archief

Boven: Marianne Houtman–Van Wijmen (staand), 1951
Onder: Marianne Houtman–Van Wijmen, 2007

Flip Franssen

Flip Franssen

1996

Prominenten van Carolus: Van Jo Cals tot Reinildis van Ditshuyzen

Als Vox zijn onderzoek zou beperken tot de voorzitters van Carolus Magnus en voorlopers, zouden de grootste beroemdheden buiten beeld blijven. Zo groeiden twee Carolingers uit tot minister-president: Jo Cals, aanvoerder van het in 1965 door hem gevormde kabinet en Dries van Agt, naamgever van liefst drie kabinetten in de late jaren zeventig en vroege jaren tachtig. Beiden hadden – toevallig of niet – binnen de vereniging een vriend die ook al beroemd zou worden. Cals trok veel op met dispuutgenoot Godfried Bomans, van Agt was nauw bevriend met Fons van de Stee, die later in zijn kabinetten verschillende ministersposten voor zijn rekening nam. Andere Carolingers die uitgroeiden tot minister zijn Hans van Mierlo, Loek Hermans en Thom de Graaf, nu burgemeester van Nijmegen. In het openbaar bestuur noteren we bovendien de namen van Frank Houben (Commissaris van de Koningin in Noord-Brabant), Berend-Jan Baron van Voorst tot Voorst (Gouverneur in Limburg) en Frans-Joseph van Thiel, jarenlang voorzitter van de Tweede Kamer. Het lijstje prominenten telt ook een aantal vooraanstaande juristen, zoals Tijn Kortmann, hoogleraar in Nijmegen en lid van de Koninklijke Akademie van Wetenschappen, Geert Corstens (raadsheer Hoge Raad der Nederlanden) en Charles Moons en Wim Davids (beiden president Hoge Raad der Nederlanden). Ook in het bedrijfsleven stegen een aantal namen naar grote hoogte, zoals Wim Vroom, oud-directeur van V&D en Jacques Schraven, oud-president-directeur van Shell en nu voorzitter van de werkgeversvereniging NCO-NCW. Niet onvermeld mag blijven voormalig Carolus-lid Reinildis van Ditshuyzen, dé chroniqueur in Nederland op het gebied van oranjevoel en etiquettezaken.

Bron: prominentenlijst Carolus Magnus

secretaris heeft beëindigd. Als beheerder van het systeem kon hij studenten op weg helpen, bijvoorbeeld als iemand voor een stage op zoek was naar namen van ambtenaren binnen een bepaald ministerie.

Etsel van Dooren, 'quaestor' – penningmeester – in het huidige Carolus-bestuur, kon langs die weg voor zijn studie een serie interviews regelen. "Toen merkte ik dat het netwerk heel handig was. Ik had zo een serie vraaggesprekken geregeld met mensen op de posities waarnaar ik op zoek was." Dit voordeel strekt zich ook uit tot de banenmarkt, weet Etsel. "Ik ken een aantal mensen die via Carolus-contacten aan een eerste baan zijn geholpen. Je wordt nu eenmaal gemakkelijk binnengelaten als iemand in een bedrijf je al kent. Je wordt sneller geattendeerd op bepaalde banen. Je krijgt meer tips." Tobias van Elferen noemt naast de contacten binnen de vereniging ook de dispuutcontacten belangrijk. Hijzelf is lid van De Gong, waarin net als de meeste dispuuten de banden met de reünisten goed worden onderhouden. "Je doet langs die weg zó veel kennissen op. En als een vriend van je een baan heeft te vergeven, zal hij eerder bij mij terecht komen dan bij iemand anders. Logisch." Etsel: "En als je kennissenkring zelf geen baan heeft te vergeven, kan hij je aanbevelen

bij iemand anders. Dankzij alle contacten die wij deze jaren op doen, hebben we een voor-spong als we aan een loopbaan beginnen." Tobias: "Dit geldt in elk geval voor je eerste baan. Als je naar de topbanen kijkt, denk ik dat het vooral aankomt op je eigen verdiensten."

Etsel: "Het zal zelden zo zijn dat je alleen maar een bedrijf wordt binnengehaald omdat je lid bent van Carolus. Maar als je een reünist inschakelt om jouw dossier binnen te sluizen, kom je hoger op de stapel te liggen. Je hebt zo een grotere kans om binnen te komen."

Maatschappelijke ladder

Hoe hoog reikt de ladder die het Carolus-lid beklimt na zijn studietijd? Vox dook, met dank aan Hans Simons, in de cv's van alle 118 voorzitters van de opeenvolgende Carolus-besturen. Dit inclusief de besturen van de twee voorlopers van Carolus Magnus, de Meisjesclub en Roland, beide opgericht in 1928, en in 1972 samen opgegaan in Carolus Magnus. Dat je als voorzitter van Carolus Magnus voorbestemd bent een aardige positie in de samenleving te bekleden, is evident. Van de 118 voorzitters zijn er vier nog stude-rend. Van de overige 114 is van 52 de hoogst bereikte positie bekend, en allen zaten of zit-ten er warmpjes bij.

118 voorzitters

Sinds 1928 hebben 118 voorzitters aan het roer gestaan van Carolus Magnus. Bij de eerste decennia, tot 1972, staan de voorzitters vermeld van de voorlopers van Carolus: de Meisjesclub en Roland. Na 1972 zijn de presides genoemd van Carolus Magnus. Het voorzitterschap is in de regel een positie voor een jaar. Twee keer heeft een voorzitter een dubbele termijn gediend, in een aantal gevallen zijn in een jaar meerdere voorzitters actief geweest. In de jaren 1942 t/m '44 waren de verenigingen gesloten.

1928/'29	W. Merkelenbach Rechten
1930	W. van Wissen Rechten
1930	Fiet van Baer niet afgestudeerd
1931	Th. Janssen Rechten
1932	Michel van Thiel Rechten
1932	Wiesje van Thiel niet afgestudeerd
1933	Teun Koch Rechten
1933	Claartje Driessen niet afgestudeerd
1934	Rob Steegh Rechten
1934	Antonie Haffmans-Theunissen Rechten
1935	Toon Daalderop Rechten
1935	Liesberth Driessen niet afgestudeerd
1936	J. Tans niet afgestudeerd
1936	Phelo Colbers niet afgestudeerd
1937	J. Kerckhoffs Rechten
1937	Doortje Weebers niet afgestudeerd
1938	Ferd Sassen Rechten
1938	Oda Moller niet afgestudeerd
1939	Ben Luyckx Rechten
1939	Bernadine van der Wijst niet afgestudeerd
1940	J. Jansen Rechten
1940	Anny Fleskens Wijsbegeerte
1941	Karel Witlox Rechten
1941	Joop Rijnierse Rechten
1945	J. van Haaren Nederlands
1945	Kine Swagemakers Rechten
1946	R. Vos Rechten
1946	Agnes Burwinkel Psychologie
1947	R. Breukers Rechten
1947	Gerda Bongers Psychologie
1948	P. van der Heyden Rechten
1948	Rolien Vekemans Psychologie
1949	Dirk Hoekx Rechten
1949/'50	Helma Bary Psychologie
1950	R. van der Ven Rechten

Esther Appels:

“Netwerk heeft voordelen gebracht”

“Ik ben van de derde generatie F.I.E.R.A.: mijn oudtante was lid en mijn moeder ook. Mijn ouders waren allebei lid in de jaren vijftig en zestig, voor de omschakeling van de Meisjesclub en Roland naar Carolus Magnus. Bij reünies kwamen elk jaar de vrienden van vroeger bij ons thuis, voor een afzakkertje. Dat vond ik geweldig. Mijn eigen lidmaatschap was dan ook een bewust automatisme.

De tijd van mijn lidmaatschap waren de jaren van de polarisatie. Midden in de krakertijd van een enorm links Nijmegen. Maar ik was opgegroeid met de krakersrellen, ik wist niet beter. Pas als verenigingslid merkte ik hoezeer we gemeden werden door het link-

se bolwerk. Binnen mijn studie rechten had ik er geen last van, maar binnen de universiteit als geheel werd je wel raar aangekeken. Dat vond ik juist de uitdaging. Van het SNUF hebben we echt last gehad. We moesten vechten voor elke cent voor het gebouw waarvan we vonden dat we die verdienen.

Ik heb in mijn presesjaar geleerd om voorzitter te zijn. Spreken in het openbaar, beslissingen nemen die je niet leuk vindt. Heel leerzaam was ook het verdedigen van de jaarcijfers. Hoe kun je de boel manipuleren? Als ik het antwoord niet wist, breide ik gewoon een heel verhaal aan elkaar, tot het klopte. De quaestor was de enige die dat verhaal snapte, hij zei: ‘Appels, je lult.’ En ik: ‘Proost!’

Behalve het sociale netwerk dat je opbouwt – op die sociale functie van de vereniging ben ik altijd trots geweest – bouw je natuurlijk ook een ander soort netwerk op. Daar was ik me toen niet van bewust, maar uiteindelijk komen de leden bijna allemaal op verantwoordelijke posities terecht. Zelf begon ik mijn carrière als directiesecretaris in een verpleeghuis. De vader van een dispuutgenoot was daar directeur. Daarop volgde een baan bij het OM in Maastricht en een baan als regionaal klachtencoördinator bij de Politie Gelderland. Die laatste kwam voort uit een ontmoeting met een oud-lid van Carolus die daar

hoofd bestuurlijke ondersteuning was. Hij zocht toe-
vallig iemand. Mijn baan als secretaris op de juridische faculteit kwam voort uit mijn Nijmeegse netwerk. En nu schilder ik, naast wat functies in allerlei besturen, zoals die van de reünistenvereniging van Carolus Magnus, het Stedelijk Gym en tot voor kort die van de universiteit

Er is geen *overall* verenigingsnetwerk waarin je precies weet hoe het iedereen vergaat. Ikzelf heb nu vooral nog contact met individuen, er is geen groot-schalige vriendenkring. Maar het heeft voor mij zeker voordelen gebracht. Bij sollicitaties werd er ook altijd positief op gereageerd, er werden vaak vragen over gesteld tijdens het gesprek. Mijn man was geen lid van de vereniging, hij studeerde in Tilburg. Nu is hij voorzitter van NEC en wie kom je daar op de business club weer tegen? De mensen van Carolus Magnus. Zo gaat het altijd. Dat schept een band.”

Esther Appels (41), studeerde rechten van 1984 tot 1991. Werkt nu als kunstschilder. /foto's: Gerard Verschooten en privé-archief

Rechtsboven: Esther Appels (staand midden), 1988
Onder: Esther Appels, 2007

Een korte bloemlezing van carrières brengt vooral tandartsen, notarissen en advocaten aan het licht. Een hoge positie verwierf de voorzitter van 1932, Michel van Thiel, die secretaris werd van een ministerie. De voorzitter van 1953, Frans Schols, komen we later tegen als burgemeester van Den Haag, terwijl Wim van Gestel, voorzitter in 1955, het tot geneeskundig hoofdinspecteur van het ministerie wist te schoppen. De meest invloedrijke positie werd bereikt door de voorzitter uit 1962, de neerlandicus Joep Brentjes, in zijn beroepsleven gestegen tot president van de Raad van Bestuur van VNU, een van de grootste uitgeverconcerns in Nederland. Van de veertig presides van de Meisjesclub is van de meeste vrouwen geen beroep bekend. De eerste die we tegenkomen op de lijst is Liesbeth Driessen (voorzitter in 1935), die le-rare Duits werd. Helma Bary (1949) noteren we als klinisch psycholoog en Tessy van Voorst tot Voorst (1953) als ‘echtgenote van de ambassadeur’ (in Italië). In het tijdperk na de samenvoeging van de Meisjesclub en Roland hebben 38 voorzitters het pluche bekleed, onder wie zeven vrouwen. De eerste

vrouw, Liesbeth Bloemen, voorzitter in 1976, wist hoog te stijgen, tot haar huidige burgemeesterspost in Zoeterwoude.

Hiermee is de lijst nog lang niet compleet, want vele niet-voorzitters zouden later uitgroeien tot de crème de la crème van de samenleving (zie kader pagina 19: de prominentenlijst van Carolus Magnus). Huidig bestuurslid Frits Kok reikt de door zijn vereniging samengestelde prominentenlijst aan, met daarop namen als Dries van Agt en Jo Cals, beiden na hun tijd bij Carolus Magnus gestegen tot het hoogste van het hoogste in politiek Nederland: het premierschap. Cals als aanvoerder van het kabinet in 1965 (een jaar later gesneuveld in de roemruchte ‘nacht van Schmelzer’), Van Agt als premier van drie kabinetten, met als eerste dat van 1977.

Vriendjes steunen

Wie wil weten hoe netwerken werken, kan sinds 1986 te raden gaan in – godbetert – Uden, waar Jos van Hezewijk het bureau Elite Group bestiert. Van Hezewijk was in zijn eerste studiejaar in 1971 een blauwe maandag lid van Carolus Magnus en is nu als directeur

van Elite Group (www.elite-research.org) onder meer actief met het onderzoek naar de old boys networks. En, zo blijkt: de werking van dit netwerk, en de rol van de traditionele studentenverenigingen hierbinnen, is onverminderd actueel.

Op het moment dat Van Hezewijk in 1971 met sociale geografie begint, is zijn belangstelling voor netwerken nog ver weg. Dat hij lid werd van Carolus Magnus was niets meer dan nieuwsgierigheid naar “dat wereldje”. Van Hezewijk hield het er niet lang vol: “De club was mij te ballerig.” Lid worden was in die tijd niet erg moeilijk, want een ontgroening kon de noodlijdende vereniging zich niet veroorloven.

Op een mooie herfstdag in Uden, waar Van Hezewijk juist een nieuw kantoor heeft betrokken, legt hij meteen zijn belangrijkste bevinding op tafel: de wortels van de Nederlandse topmanagers liggen bijna zonder uitzondering in een studentenvereniging. Ongeveer de helft van deze topmensen heeft roots in de echte corpora, de rest in soortgelijke verenigingen, van het kaliber Carolus Magnus. “Verenigingen die vooral op vrije tijd

Stijn Strous:

“Geleerd mijn netwerk te gebruiken”

“In mijn voorzittersjaar had Carolus Magnus net een nieuw pand betrokken, aan de Hertogstraat. Ons bestuur was vooral bezig met een brede werving en de exploitatie om die nieuwe sociëteit op rolletjes te laten lopen. We moesten een forse ledengroei gaan doormaken nu we zoveel meer ruimte hadden. Een ambitieuze tijd. De tijd waarin de bamastructuur net ingevoerd begon te worden en de banden tussen universiteit en hogeschool werden aangehaald. Reden voor ons om ook te gaan investeren in de studenten van hogescholen. Je hebt als preses altijd drie hoofddoelen: de tent draaiende houden, vernieuwend bezig zijn en minimaal hetzelfde aantal leden behouden, maar liever nog een beetje groeien.

Ik heb dankzij Carolus Magnus heel veel leuke, interessante mensen leren kennen die ik anders misschien niet had gekend. Je kiest niet uit wie er lid wordt van de vereniging, en dat doe je wel bij een vriendenclub. Carolus Magnus kent een breed scala aan type leden: van de echte ballen tot creatieve, inventieve en actieve mensen. Als preses moet je met dat hele scala om kunnen gaan. Daar leer je van. Je leert hoe een organisatie functioneert. Hoe je de afweging moet maken tussen je eigen lijn, de wens je eigen stempel te willen drukken, en de wensen van de leden. Die balans moet je vinden, net zoals je moet accepteren dat je naast de geneugten van je bekendheid en het gezag dat je hebt, ook de kop van jut bent. Er zijn altijd mensen die het niet met je eens zijn.

Terwijl ik bezig was met mijn scriptie voor politicologie, heb ik gesolliciteerd bij de Tweede Kamerfractie van het CDA. In die politiek beladen omgeving, vlak na de moord op Fortuyn, merkte ik dat ik steviger was geworden door mijn presesjaar. Ik kon beter tegen een duwtje, liet me niet snel van mijn stuk brengen. Op de juiste momenten wist ik mijn rug recht te houden. Maar of mijn voorzitterschap een pre is geweest om mij aan te nemen voor die functie... Iemand heeft me op die vacature geattendeerd, dat wel, en het zal in je voordeel werken dat je actief bent geweest in je studietijd, maar daarna moet je het toch echt zelf doen. Eenmaal in Den Haag is het een leuke opening als je oud-leden tegenkomt, maar je gaat elkaar niet lekker matsen of iets dergelijks. Je geeft een bekende natuurlijk het voordeel van het eerste gesprek, dus je bent die drempel al over, maar vervolgens moet je jezelf bewijzen. Ik moet wel zeggen, je stapt sneller op mensen af en zegt: u kent mij niet maar ik u wel, want u was toen en toen lid van Carolus Magnus. Dat heb ik regelmatig gedaan. Ik heb geleerd om gebruik te maken van het netwerk. Zowel bij mijn huidige baan als bij mijn volgende baan, als secretaris van de raad van bestuur van een zorginstelling, ben ik mensen gaan bellen. Zo van, ‘ik ben me aan het oriënteren op een nieuwe baan en ik wil daar graag een gesprek met u over voeren’. En na een kop koffie hoor je dan soms: ik kan je helpen. Of: je moet eens met die en die gaan praten. Je netwerk gebruiken, leren hoe je een gesprek aanknoopt en wat je er vervolgens mee kunt, dat heb ik van mijn presestijd geleerd.”

Stijn Strous (31) studeerde politicologie tussen 1995 en 2003. Werkt nu als beleidsmedewerker bij het College Sanering Zorginstellingen. / Foto's: Berbke Brouwer en privé-archief

Rechtsboven: Stijn Strous, 1998
Onder: Stijn Strous, 2007

- 1951 C. Bolwerk Rechten
- 1951 Marianne Houtman-Van Wijmen Rechten
- 1952 W. Dierick Sociologie
- 1952 Trees Philips Psychologie
- 1953 Frans Schols Politicologie
- 1953 Tessy Van Voorst tot Voorst Pedagogiek
- 1954 J. Yland Psychologie
- 1954 Marjo Dautzenberg Rechten
- 1955 Wim van Gestel Geneeskunde
- 1955 Annemieke Swinkels Rechten
- 1956 G. van Veldhoven Rechten
- 1956 Fieke Meijer Geschiedenis
- 1957 Vic Tielens Geneeskunde
- 1957 Irene Ceha Sociologie
- 1958 R. Berger Rechten
- 1958 Gemma Husmann Rechten
- 1959 Leo Los Rechten
- 1959 Lou-Lou van Moorsel Frans
- 1960 J. Terhorst Notariaat
- 1960 Els Nicolas Nederlands
- 1961 Toon Nooteboom Geneeskunde
- 1961 Gies van der Poel Sociologie
- 1962 Joep Brentjes Nederlands
- 1962 Els Van Breda-Vriesman Rechten
- 1962 Ina Rutgers Klassieken
- 1963 Karel van Spaendonck Psychologie
- 1963 Marijke Festen Geschiedenis
- 1964 Frans Konig Geneeskunde
- 1964 Marianne Dellaert Rechten
- 1965 Hans de Rooy Klassieken
- 1965 Carla Husmann Frans
- 1966 J. Brenninkmeyer Rechten
- 1966 Marijke Brenninkmeyer-Burghouts Rechten
- 1967 J. Stiekema Geneeskunde
- 1967 Yvonne Jurgens-van der Kroon Rechten
- 1968 Leo Mertens Rechten
- 1968 Jan de Bont Rechten
- 1968 Margriet Husman-van de Ree Pedagogiek
- 1969 Steven Perrick Rechten
- 1969 Lucie van Thiel Rechten
- 1970 René Craemer Rechten
- 1970 John Sanders Notariaat
- 1970 Ellen Reijn Rechten
- 1971 Piet Matthijsen Notariaat

zijn gericht, zoals sportverenigingen, blijken in dit opzicht minder belangrijk. Het is vooral een lidmaatschap van een studentenverenigingsvereniging dat de sleutel biedt op weg naar de top.” Lid zijn alleen is nog geen garantie voor succes, benadrukt hij. Zijn onderzoek leert dat de meeste topbestuurders in hun verenigingstijd ook een bestuursfunctie hebben bekleed.

Sinds jaar en dag houdt Elite Group de Nederlandse top nauwkeurig bij. “Ik rangschik bedrijven op eigen vermogen. De Raden van Bestuur en de Raden van Commissarissen houd ik goed in de gaten. Wat is hun achtergrond, waar komen ze vandaan?” Het principe is simpel: degene in de topfunctie, benoemt de opvolger. Hoe? Van Hezewijk: “A. Men kloont: soort zoekt soort, dat praat nou eenmaal makkelijker. B. Waarom zou je verder zoeken als je uit je eigen milieu een geschikt iemand kunt halen? En C: De push. Iemand uit je eigen milieu dringt aan om iemand uit je eigen milieu te kiezen.” Een menselijk principe, volgens Van Hezewijk. “Je kunt maar beter je vriendjes steunen. Als jij hen dat gunt, gunnen ze jou dat ook.” Voor de oorlog zaten die vriendjes in familiebanden: je afkomst telde. Het studentencorps kon daar een onderdeel van zijn, maar voorna-

melijk omdat diezelfde elite kon studeren en dus ook lid kon worden van een studentenvereniging. “De positie van het corps is sterker geworden nu de academische wereld de top veroverd heeft van de families. Tegenwoordig gelooft iedereen heilig in de wetenschap. De corpora plukken daar de vruchten van. De resterende macht van de familie mengt zich daar met de macht van de wetenschap.”

Het actieve verenigingslid dat eenmaal de arbeidsmarkt betreedt, heeft een grote voor-sprong in kennis, zegt Van Hezewijk. “Je zit in het netwerk en weet daardoor waar de vacatures zijn, wie daar over gaan en waar je kans maakt.” De eerste stap in je loopbaan blijkt van het grootste belang. Van Hezewijk legt uit dat de meeste grote organisaties heel formeel zijn van structuur. Wie te laag instapt, moet meer hordes nemen om de top te bereiken. Van Hezewijk: “Voor een corpslid is die instap vaak eenvoudiger. Die start doorgaans een paar niveaus hoger dan de ‘gewone’ student.”

Verschillende elites

Het onderzoek van Van Hezewijk leert dat er een verschil bestaat tussen de bestuurlijke elite en het bedrijfsleven. Bij de bestuurlijke

elite was in 1986 80 procent lid geweest van een studentenvereniging, een percentage dat vorig jaar was gehalveerd. In het bedrijfsleven is een omgekeerde tendens zichtbaar: in 1986 was de helft van de top lid geweest van een vereniging, in 2006 ruim 80 procent. Hoe komt dat? “In het bedrijfsleven ging het eerst om elitebanden, academische scholing telde nog niet. Maar liefst 83 procent van de top in het bedrijfsleven was in 1986 van hoge afkomst. Op het moment dat die academische achtergrond wél belangrijk werd, kwamen de corpora onmiddellijk sterker in de aandacht. In 2005 waren de familiebanden sterk naar de achtergrond geschoven, nog maar 21 procent van de top van het bedrijfsleven was van hoge afkomst.”

In de top van overheidsorganisaties en non-profitinstellingen zorgde de maatschappelijke invloed ervoor dat de deuren open moesten. “Maar het elitaire gedrag, een bepaalde denkwijze die je tegenkomt in de top en bin-

PRESES CAROLUS MAGNUS 1972-1973

Hans Simons:

“Huiverig voor vriendjespolitiek”

Rechtsboven: Hans Simons (links), 1972
Onder: Hans Simons, 2007

“Ik werd eind 1972 preses, het eerste jaar na de samenvoeging van de Meisjesclub en Roland. De naam van de vereniging was A.N.S.V. geworden en ik vond dat geen goede naam voor een vereniging met zulke illustere voorgangers. In maart 1973 ging de ledenvergadering akkoord met mijn voorstel om de naam te wijzigen in NSV Carolus Magnus.

Mijn eerste baan was bij de afdeling Studentenzaken van de universiteit. Ik werd getipt door iemand die ik kende uit het Bestuurlijk Overleg Studentenverenigingen: dát lijkt me iets voor jou. De contacten die ik binnen de vereniging heb opgedaan hebben daarbij nauwelijks een rol gespeeld, net als bij het verwerken van mijn latere functies.

De werking van Carolus Magnus als banenmotor wil ik graag nuanceren. Ik ben er zelf heel huiverig voor. Ik ben juist dubbel voorzichtig als ik iemand in mijn vrienden- of kennissenkring terwille zou willen zijn bij een baan die ik zelf kan regelen. Je moet heel zeker zijn van iemands capaciteiten, anders is het risico dat je loopt erg groot.

Ik heb eens nagevraagd bij mensen die de laatste tijd betrokken waren bij het werven van sollicitanten. En ik hoor van iedereen dat werkgevers er sterk op letten of een kandidaat in zijn studietijd al ergens

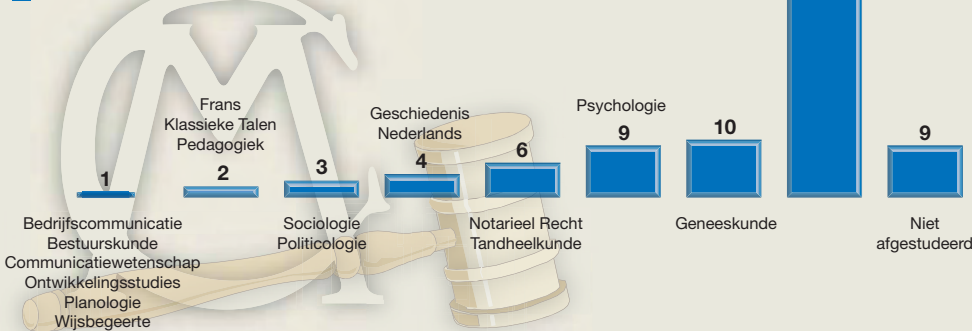

verantwoordelijk voor heeft gedragen. Een bestuurslidmaatschap van een vereniging telt. En dat hoeft niet per se van een vereniging als Carolus Magnus te zijn. Wat ik zelf van de rol als voorzitter als leerschool heb opgestoken, is juist het hanteren van de voorzittersrol: een bijeenkomst in goede banen leiden, luisteren naar de leden en hun mening proberen te integreren in je eigen opvattingen. Het bestand van de reünistenvereniging bestaat uit ongeveer 1.400 leden, van wie er ongeveer 220 een echtpaar vormen. Ik verbind daar niet direct een conclusie aan. Ik constateer wel dat men binnen de studentenvereniging elkaar kennelijk weet te vinden. Maar dat is iets anders dan dat je om die reden lid zou worden. Voor mezelf gold het in ieder geval niet. Het is de innerlijke verwantschap waardoor je voor een bepaalde vereniging kiest. En daar kunnen dus andere mooie dingen uit voortkomen.”

Hans Simons (57) studeerde geschiedenis tussen 1971 en 1977. Werkt nu bij het Ministerie van Financiën, als projectmanager bij Voorlichting & Communicatie / Foto's uit eigen archief

Studieachtergrond voorzitter van Carolus Magnus

■ Aantal voorzitters

Meeste voorzitters zijn jurist

Het was te verwachten: van de 118 voorzitters van Carolus Magnus heeft de helft een juridische achtergrond. De bulk hiervan is afgestudeerd in het Nederlands recht, een aantal in het notarieel recht. Op verre afstand volgen geneeskunde, psychologie en tandheelkunde. Vanaf begin jaren negentig wordt de studieachtergrond van de voorzitter minder voorspelbaar, en weten ook studies uit andere hoeken – vaak voor het eerst – een voorzitter te leveren. In die jaren zien we bijvoorbeeld een politicoloog, een student van ontwikkelingsstudies en een planoloog aan het roer van de vereniging.

Negen voorzitters hebben vroegtijdig een einde aan hun studie gemaakt, onder wie de acht eerste voorzitters van de Meisjesclub in de jaren dertig. Althans: deze dames komen niet voor in het alumnibestand van de universiteit, dat alle afgestudeerden omvat. Een verklaring kan zijn dat het lidmaatschap – en zeker het voorzitterschap – de vrouwen aan de man bracht, waarmee een belangrijk doel van de studietijd was ingelost.

Let wel: toen (de voorlopers van) Carolus Magnus in 1928 van start gingen, kende de destijds Katholieke Universiteit slechts drie faculteiten: Theologie, Rechten en Letteren. In 1951 werd de faculteit Geneeskunde opgericht, zes jaar later de bètafaculteit, midden jaren zestig de sociale faculteit (al waren al daarvoor pedagogen en psychologen opgeleid), met als laatste loot aan de stam eind jaren tachtig de faculteit beleidswetenschappen. Opvallend is dat niet één voorzitter van Carolus Magnus (of voorlopers) een bèta-achtergrond heeft. /Graphic: Ton Meijer

Bron: Alumnibestand universiteit. Met dank aan Astrid Artz.

nen het studentencorps, staat een open houding in de samenleving in de weg. Daardoor verminderde de aanwas van corpsleden.” Het elitaire karakter is uit het corps nooit weggeweest, zegt Jos van Hezewijk. Sterker: het is hun wezenskenmerk, de motor op weg naar de top. “Je wordt lid omdat je opportunistisch bent. Je komt in een karrenspoor terecht, want je krijgt allemaal opportunisten om je heen en de gedachte ‘mijn wereld is heel anders dan de buitenwereld’ wordt steeds normaler. De buitenwereld moet geleid worden, onder controle gehouden worden. Dat is de taak die zij zich voor ogen houden. Het is erg gemakkelijk om de top te bereiken als je er oprecht van overtuigd bent dat je meer mag dan de rest van de wereld.” Nu Carolus Magnus haar tachtigjarig bestaan viert, zullen de banden tussen de huidige leden en de reünisten opnieuw worden aangehaald. Die nauwe banden zijn van alle tijden, zegt Van Hezewijk. “Het verenigingsleven is altijd erg gericht geweest op reünies, op het onderhouden van de banden, op elkaar vasthouden. Dat zal niet veranderen, net zoals het karrenspoor van de corpora voorlopig

heel belangrijk blijft om de top te bereiken. Sociale structuren veranderen niet hard, dat leerde ik tijdens mijn studie sociale geografie en ik zie het nu in de praktijk.”

Wie de huidige leden monstert aan de bar van de sociëteit, heeft geen moeite om in hen de top van de toekomst te herkennen. Misschien voelen ze zich ook wel zo. Alle gespreksgenoten aan de bar beamen de voordelen van het netwerk, maar hopen toch dat nieuwe leden niet om deze reden voor het lidmaatschap kiezen. Frits Kok, dit jaar in het bestuur actief als exactor rerum cauponae (lees: manusje van alles): “Focussen op een netwerk is een slechte reden om lid te worden.”

Bestuurslid Etzel van Dooren: “Ik hoop dat nieuwe leden binnenkomen omdat ze gezelligheid zoeken, niet omdat ze een eerste stap willen zetten op weg naar de top.”

“Je moet hier gewoon een leuke tijd hebben”, zegt Caroluslid Tobias van Elferen. “De rest komt vanzelf.” x

Tekst: Paul van den Broek en Anne Dohmen

- 1971 **Marijke Antz** Rechten
- 1972 **Hans Nillesen** Psychologie
- 1972 **Hans Simons** Geschiedenis
- 1973 **Stefan Warringa** Tandheelkunde
- 1974 **Luc van Well** Rechten
- 1975 **Marc Bruning** Rechten
- 1976 **Liesbeth Bloemen** Rechten
- 1977 **Michiel Schrijver** Tandheelkunde
- 1978 **Edgar Wijntje** Tandheelkunde
- 1979 **Hein de Bont** Tandheelkunde
- 1980 **Oscar Sol** Tandheelkunde
- 1981 **Joost Engel** Geneeskunde
- 1982 **Radboud Schaapveld** Geneeskunde
- 1983 **Marc Poelman** Rechten
- 1984 **Joost van Mierlo** Rechten
- 1985 **Renger van den Heuvel** Rechten
- 1986 **Silvijn Aerden** Rechten
- 1987 **Bram Gräber** Geneeskunde
- 1988 **Esther Appels** Rechten
- 1989 **Peter Leenders** Rechten
- 1990 **Stephan Schrover** Politicologie
- 1991 **Huib Klarenbeek** Rechten
- 1991 **Eric Nordkamp** Geneeskunde
- 1992 **Jeroen Fledderus** Communicatie
- 1993 **Roland van Mourik** Notariaat
- 1994 **Maatje Nooren** Planologie
- 1995 **Axel Goris** Psychologie
- 1996 **Maurice van der Vorst** Geneeskunde
- 1997 **Adje Giesen** Notariaat
- 1998 **Stijn Strous** Politicologie
- 1999 **Marije Verschuur** Ontwikkelingsstudies
- 2000 **Michiel Rasing** Rechten
- 2001 **Wiebe Dijkstra** Notariaat
- 2002 **Susanne Beerens** Bedrijfscommunicatie
- 2003 **Babette Visser** Tandheelkunde
- 2004 **Bart van den Tol** Nederlands
- 2005 **Alexander Gras** Rechten
- 2006 **Menno Sijtermans** Bestuurswetenschappen
- 2007 **Roel van den Tillaart** Geschiedenis

Lange rijen studenten die wachten op een plaatsje in lijn 10, minstens net zulke lange rijen forensen in de file op weg naar de campus. Maar er is hoop: sinds vorige week krijgt de Heyendaal Shuttle versterking van extra touringcars, terwijl de Waalsprinter het ergste fileleed moet bestrijden. Vox haalde de strippenkaart uit het vet en ging een dagje met de bus.

Busje komt zo

Op een doordeweekse ochtend pak ik, doorgewinterde fietser, lijn 10 op het Centraal Station. Deze Heyendaal Shuttle, die in een klein kwartiertje van station naar de campus rijdt, is razend-populair. In de spits rijdt er elke vier minuten een bus. En stuk voor stuk zitten ze stampvol. Busmaatschappij Novio rekende het onlangs uit: 16.000 reizigers per dag tussen station en campus. Geen wonder dat er dan gemopperd wordt over volle bussen en lange wachttijden. Studenten-vakbond AKKU kreeg geregeld klachten van studenten over ongemakken en onveiligheid en stapte daarmee naar Novio. Met succes: de extra bus is er gekomen. Wat voor de drukte overigens weinig lijkt uit te maken. In mijn lijn 10 is het nog steeds dringen geblazen. Een lange rij studenten wurmt zich naar binnen. De zitplaatsen zijn allemaal al bezet, dus ik grijp me vast aan de eerste de beste paal. De studenten die om me heen hangen en tegen me aangedrukt staan, lijken er niet mee te zitten. Marleen Poppelaars, studente Nederlands (25): "Ik kan heel goed voordringen en bemachtig bijna altijd een zitplaats. Mensen die minder assertief zijn en daardoor moeten staan, lopen soms wel ge-

vaar, denk ik. Laatst ging een buschauffeur op de busbaan voor de grap vol op de rem staan. Dat was link." Pieter de Laat (29), student Nederlands recht, zit iets verderop: "Ik heb

wel eens mensen daadwerkelijk zien omvallen."

Comfort is een betrekkelijk begrip, vindt psychologiestudent Oliver Alblas (29) die als een van de gelukkigen wél een zitplaats

heeft weten te bemachtigen: "Ik zit hier prima. Vroeger reisde ik regelmatig met de bus van Utrecht Centraal naar de Uithof. Daar was het allemaal nog wel een stukje extremer." Ook Heyendaal Shuttle-chauffeur Piet van Ommeren heeft een nuchtere kijk op de drukte: "Als er zo veel mensen in de bus staan dat ik de spiegels niet meer kan zien, moet ik er een paar uit zetten. Da's natuurlijk niet leuk, maar veiligheid staat voorop." Dat uitzetten ging tot nu toe zonder slag of stoot. Waarschijnlijk omdat er lichte dreiging uitgaat van het tweetal collega's dat, in navolging van het Japanse metropersoneel, tijdens de meest drukke momenten op het station de boel logistiek in goede banen leidt. Het moet Van Ommeren echter wel even van het hart dat hij veel van zijn passagiers niet erg aardig vindt: "Vrijwel niemand zegt me gedag bij het instappen. Ach, misschien hangt het wel samen met de massaliteit hier." Onvriendelijk gedrag lijkt overigens niet het exclusieve domein van studenten te zijn: "Mensen met een vijftienpluskaart zijn meestal nog erger."

Hoe zouden de ervaringen van de studenten in de Heyendaal

Sardientjes in een blik

Busmaatschappij Novio heeft flink wat kritiek gehad op de kwaliteit van het vervoer met de Heyendaal Shuttle. Hoewel de drukte op deze lijn bij aanvang van het studiejaar door het relatief grote aantal kamerloze studenten logischerwijs wat groter is dan normaal, wijst Jan-Derk van 't Rot van studentenvakbond AKKU op structurele veranderingen die er voor zorgen dat het nooit meer echt rustig zal worden als er niet wordt ingegrepen. Zo maken de bewoners van de recent opgeleverde woningen aan de Platolaan gebruik van de lijn en is de route verlegd waardoor het voor de bewoners van Hoogevelde verleidelijker is geworden lijn 10 te pakken. Verder krijgt de HAN steeds meer studenten en zorgt de nieuwe halte op NS Station Heyendaal voor extra passagiers. Volgens Van't Rot is het huidige aantal bussen ontoereikend om op een verantwoorde manier aan de vraag te voldoen. De studenten zitten opeengepakt als sardientjes in een blikje en kunnen zodoende niet in vlot tempo de bus verlaten, mocht dat nodig zijn.

Volgens Alexander ten Have van Novio is het bedrijf zich bewust van het probleem en worden er sinds vorige week touringcars ingezet als extra vervoermiddel. Als dit geen zoden aan de dijk zet, zal geëxperimenteerd gaan worden met 'bufferen', waarbij in plaats van een continue stroom bussen ineens heel veel bussen worden ingezet aansluitend op de aankomsttijden van de treinen. Volgens Ten Have zitten in de gemiddelde trein in de spits zo'n vijftienhonderd mensen van wie er tussen de drie- en vierhonderd gebruik willen maken van de Heyendaal Shuttle. De woordvoerder maakt graag even van de gelegenheid gebruik om te melden dat de lijnen 80 en 81 vanaf het Centraal Station dezelfde route als lijn 10 volgen. Novio kijkt op het moment nog niet vooruit richting 1 januari 2009, wanneer volgens Van 't Rot van AKKU extra problemen te verwachten zijn door de invoering van de ov-chipkaart. Mensen moeten dan voor het uitstappen eerst hun kaart scannen.

Shuttle zich verhouden tot die van de forensen die gebruik maken van het nieuwste Nijmeegse OV-speeltje: de Waalsprinter? Deze bus rijdt vanaf de Ovatonde ten noorden van Lent naar de campus en weer terug. Wie gebruik maakt van de Waalsprinter vermijdt de dagelijkse file voor de Waalbrug en kan in theorie dus tijd – en ergernis – besparen. Ver na de echte ochtendspits, om half elf 's ochtends, stap ik in een klein en vooral leeg taxibusje. De grote bus wordt alleen nog maar gebruikt in de spits, vertelt chauffeur Ton van Krevel. “Rond dit tijdstip is het niet meer zo druk.” Inderdaad: ik blijf tot aan de campus de enige passagier. Van Krevel: “In de spits zit de bus wel vol hoor. Wat dat betreft slaat

de Waalsprinter echt wel aan. De mensen zijn razend enthousiast omdat ze dat laatste stuk niet met de auto hoeven.” In de avondspits

“Laatst ging een buschauffeur op de busbaan voor de grap vol op de rem staan. Dat was link”

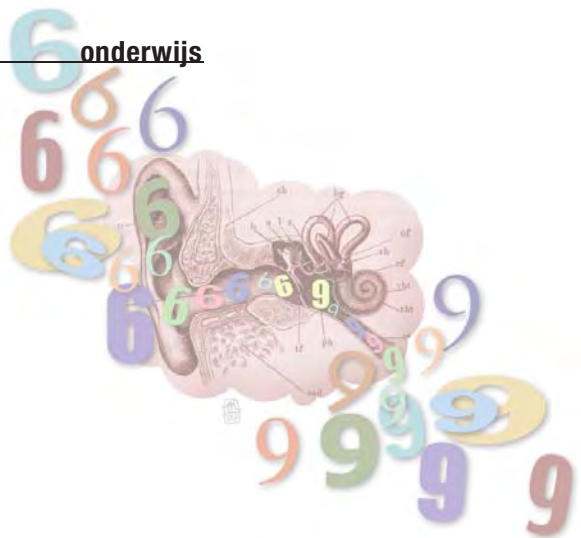
probeer ik de Waalsprinter nog eens uit, vanaf de campus terug naar Lent. Dit keer heb ik ongeveer twintig medepassagiers. Die besparen flink wat reistijd door het laatste stuk met de Waalsprinter af te leggen, zeggen ze vrijwel allemaal. Zowel Yvonne Bats uit Zetten (UMC, Radiothera-

pie) en Renske van Doornik uit Arnhem (UMC, Reumatologie) waren de laatste weken gemiddeld een kwartier minder lang

onderweg dan wanneer ze met de auto waren gegaan. Klachten zijn er uiteraard ook: de Waalsprinter komt niet altijd op tijd. “Zo leuk vinden mijn collega’s het niet als ik te laat kom,” moppert Elfride Barten, werkzaam in de bibliotheek op Thomas van Aquinostraat 4. Maar die kinder-

ziektes lijken al in intensiteit af te nemen. Avondspits-chauffeur Orlando Sibelo krijgt overwegend positieve reacties van zijn klanten, zegt hij. En hij voorspelt nog betere resultaten voor de week waarin deze Vox verschijnt: “Het Vetag Systeem wordt volgende week ingevoerd. Ideaal: ik druk op een knop als ik een stoplicht nader, waardoor het licht een stuk sneller op groen zal springen dan nu het geval is.” Terug op de Ovatonde zoeken de forensen hun auto op de parkeerplaats en rijden terug naar Zetten, Arnhem of Elst. Ik stap weer op m’n fiets. Terug naar Nijmegen. x

Tekst en fotografie: Christiaan de Wit

Zesjescultuur slot

Zangers der eeuwigheid

Als laatste in een reeks van vier artikelen over de zesjescultuur geeft docent en *Vox*-medewerker Ron Welters zijn visie. Het percentage zesjes is juist afgenomen, betoogt hij. Maar desondanks heerst er een onbestemd onbehagen onder docenten. Terug naar de tijd van Plato's academie kunnen we niet, een beetje meer interactie is wel haalbaar. "Waar het om gaat is dat je studenten eerst mooie verhalen geeft."

Drie nummers terug stortten in dit blad twee studenten en twee hoogleraren hun hart uit over labbekakkerige, passieve en soms ook nog eens ongeletterde studenten die 'naar school gaan' en tevreden zijn met krappe vol-doendes.

In de volgende *Vox* stelt decheidende hoogleraar bestuurlijke informatiekunde Bart Prakken onder de kop *Pleidooi voor beter onderwijs* de zich verstoppende leraar aan de kaak. De portee: als docenten zich er met een Jantje van Leiden afmaken, zul-

len studenten dat ook blijven doen. Het simpele ophogen van het aantal contacturen, de inzet van de RU-'onderwijsintensivering', volstaat niet. Liever een minder groot aantal uren met goede mogelijkheden tot interactie, dan extra uren die als hoorcollege worden afgeraffeld. Kwiteit boven kwantiteit. Als docent moet je studenten uitdagen, tijd in ze investeren en niet na je kunstje meteen terughollen naar je werkkamer, vindt Prakken. Onderwijsmensen reageren in de vorige *Vox* op Prakkens harte-

kreet. Hoogleraar filosofie van de gedragswetenschappen Jan Bransen verwoordt de ultieme frustratie van de docent die zich geconfronteerd ziet met de sturende, mummelende en kauwende kudde. "De kritiek op de zesjescultuur steekt me echter ook een hart onder riem. Soms droom ik er namelijk van heel streng aan de poort te mogen selecteren, en iedereen de toegang te weigeren die niet net zo fanatiek als ik wil nadenken over het wetenschappelijk métier." Bransen valt Prakken dan ook bij: "De meester/gezelrelatie is ideaal voor het academisch onderwijs, en precies om die reden die Prakken geeft. Want hoe reflectief mijn vakgebied ook is, de redenen waarom ik doe wat ik doe en wil dat mijn studenten leren wat ze leren, onttrekken zich maar al te vaak aan de waarneming."

Doodslaan

Om de versleten frase uit het gedicht *Het huwelijk* van de Antwerpse schrijver Willem Elschot, die in het dagelijks leven

als Alfons de Ridder aan de kost kwam als uitbater van een reclamebureau, aan te halen:

*"Maar doodslaan deed hij niet,
want tussen droom en daad
staan wetten in de weg
en praktische bezwaren".*

Want dit is de masochistische spagaat waarin menig universitaire docent verkeert: hij zou wel willen dat er een intenser contact tussen meester en gezel mogelijk is, maar de werkelijkheid is nu eenmaal zo dat onverlaten met een vwo-diploma zonder bal-lotage binnen kunnen komen bij het gros der universitaire studies. Op deze gedachte valt wel wat af te dingen. Immers, menig docent bestrijkt een vakgebied dat niet wordt platgewalst door de hordes. Klaas Landsman en Eric Moormann, de twee hoogleraren die in het eerste deel van dit vierluik over de zesjescultuur aan het woord komen, hebben als respectievelijk wiskundige en klassiek archeoloog te maken met kleinere cohorten. Toch kla-

Detail van een muurschildering in het Vaticaan, de Scuola d'Atene door Rafaël Santi

gen ook zij over een gebrek aan academische houding en geringe geletterdheid. Dan zal er toch wel iets aan de hand zijn. Hoe buig je die desinteresse en dat gebrek aan schrijfvaardigheid en algemene kennis om? Om met het laatste te beginnen, verwijs ik graag naar het Honours Programma, dat al ruimschoots werd bediend in de eerste aflevering van deze reeks. Dat is speciaal bedoeld om studenten over de muurtjes van het eigen vakgebied heen te laten kijken. En daarin treden bezielde docenten van het formaat Landsman en Moormann op. Dan die zo vaak gewraakte ondermaatse schrijfvaardigheid. Omdat veel docenten daar eenvoudigweg niet aan toekomen, heeft de RU het Academisch Schrijfcentrum in het leven geroepen. Daar zijn tutores aanwezig, die studenten vooral helpen met het aanbrengen van structuur en correct en helder formuleren. Blijft over de kwestie van de desinteresse, wellicht de eigenlijke oorzaak van de zesjescultuur en het gebrek aan academische houding. Filosoof Machiel Karskens tekent in de vorige *Vox* wijze woorden op. “De zesjescultuur is volgens mij echt het gevolg van de (foute) politieke eis, die sinds 1982 (de Tweefasenstructuur) wet is geworden, dat iedereen met vwo-niveau het

recht moet hebben op vier jaar academische studie inclusief diploma en studiefinanciering. Sinds dat moment worden studenten niet meer beoordeeld op hun hoge of lage cijfers, maar op hun hoeveelheid behaalde studiepunten, en dáár gaan ze dus voor, niet voor de hoge punten.” Ik herinner me Karskens’ hoorcolleges moderne wijsbegeerte uit 1981, één jaar voor de invoering van die tweefasenstructuur dus, als inspirerend. Het kán dus wel. Maar nog dierbaarder zijn mij de colleges van een paar jaar later van Paul-Laurent Assoun, de man die toen de leerstoel bezette die Karskens nu bezet: sociale en politieke wijsbegeerte. Deze post-marxistische Fransman bestond het om vier uur lang, ternauwernood door een koffiepauze onderbroken, wijs-

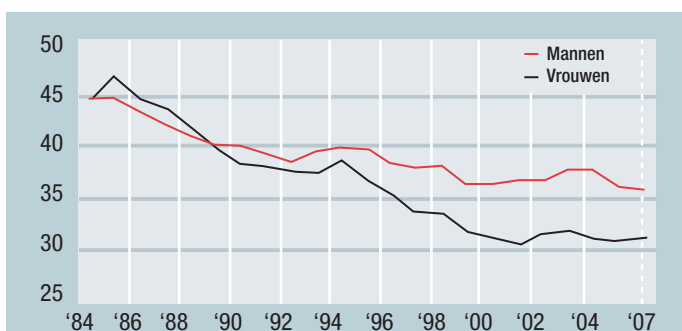
gerige vergezichten te schetsen van de illustere verlichtingsdenker Kant tot en met de obscure doemdenker Bataille – en al het moois dat daartussen zit. Volgens de onderwijskundigen die ons nu – al dan niet gevraagd – van advies dienen, had dit vast niet moeten mogen, maar ik heb er van genoten. Ook al snapte ik zelfs op mijn betere momenten maar half waar de goede man het over had, ik hoorde erbij.

De proef op de som

Net voor ik definitief dreig te verzinken in Wertheriaans gepeins krijg ik een lucide ingeving. Hoe zit het op de keper beschouwd met die zesjescultuur? Verwijst die naar iets in de werkelijkheid? Was het vroeger echt beter? Of is deze term veeleer een metafoor, een soort verza-

melterm voor onbestemde gevoelens van docenten? Dus klop ik aan bij Hans Janssen en Thomas Dassing, respectievelijk hoofd van de afdeling Concerninformatie en functioneel beheerder van de studenteninformatiesystemen. Aanvankelijk denken ze dat die zesjescultuur best wel eens zou kunnen kloppen. Dassing: “Zeker als je bedenkt dat er nog steeds regelingen zijn die het gebruik van een of meer resultaten onder de 6 toestaan in de zak-slaagregeling.” Dan slaan ze aan het rekenen. Ze stoppen alle tentamencijfers die ze de afgelopen 23 jaar hebben verzameld in de machine. Met als resultaat de grafiek op deze pagina. Janssen: “Over de hele linie haalt men nu duidelijk minder zesjes dan twintig jaar geleden. Over de afgelopen jaren alles opgeteld ligt het aantal zesjes op 35,9 procent. Is dat veel? Puur wiskundig bezien niet. Bij een normaalverdeling van tentamenuitslagen zullen er veel zesjes zijn. Dus zo vreemd is het niet. In de grafiek zie je welk percentage zesjes door de vrouwen wordt gescoord en welk percentage door de mannen. Grappig dat de vrouwen twintig jaar geleden nog net zo veel zesjes haalden als de mannen en dat ze het nu duidelijk beter doen.” “Er zijn wel flinke verschillen per faculteit”, signaleert Janssen.

Percentage ‘zesjes’ van de behaalde tentamens

Gebaseerd op ongeveer 100.000 met een voldoende afgesloten tentamens per jaar

De politie zoekt hbo'ers en wo'ers.

Hoogopgeleid en de ambitie om de buurt veiliger en leefbaarder te maken: dat is het signalement van de mensen die we zoeken. Voldoe je aan die kenmerken? Dan kun jij je ambities waarmaken bij de politie. Bijvoorbeeld door een politieteam te leiden, rechercheonderzoek te doen of beleidsadvies te geven. Met elke studierichting maak je kans op een baan bij de politie. Je

kunt intern worden opgeleid tot recherchekundige en meewerken aan de opsporing en vervolging van verdachten. Je kunt kiezen voor een uniformfunctie en leiding geven aan een operationeel team. En zo kun je nog veel meer kanten op. Bijvoorbeeld in ICT, communicatie en managementadvies. Met of zonder opleidingstraject. Met of zonder uniform.

<< WAAKZAAM EN DIENSTBAAR >>

Kijk op www.kombijdepolitie.nl **POLITIE**

Sollicitatievraag 8:

«Kun jij 50 blind dates per dag aan?»

Heb jij de charme om mensen te overtuigen? Wij zoeken mensen met passie die donateurs willen werven voor Goede Doelen. Pas jij in ons team en ben je minimaal een dag per week beschikbaar? Bel of mail snel naar Corris Fundraising.

Bel 0346 - 290 750

www.thejob.nl

OPORTO GRAND-CAFÉ RESTAURANT

Portugees eten en drinken

Elke dag geopend
Hertogstraat 1 (Hoek Kelfensbos)
Nijmegen, 024 - 3220498

www.restaurantporto.nl

**MYCALL
CALLCENTERS**

Extra geld is altijd welkom, toch?

Kom dan werken bij My-Call Callcenters!

- Wij bieden:
- Flexibel in te delen werktijden!
- Een hoog uurloon!
- Riant bonusregelingen!

Wat vragen wij van je?:

- Een commerciële instelling
- 3 mogelijkheden om te komen werken (bijvoorbeeld 2 ochtenden en een avond)
- Minimale leeftijd van 18 jaar

Geïnteresseerd? Reageer dan snel!

Bart@my-call.nl T: 024-3295879 of vul een online sollicitatie formulier in op www.my-call.nl met de vermelding: sollicitatie Nijmegen.

Autoverhuur **Nijmegen**

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

“Bij rechten scoren ze over de gemeten periode 50 procent zesjes, bij Godgeleerdheid maar 15 procent. Bij geneeskunde en tandheelkunde zitten ze ook onder het gemiddelde (28 procent), bij managementwetenschappen er boven (41 procent).”

Janssen isoleert ook nog even de grote vakken, groter dan 20 ects. “Dan zie je de over de afgelopen tien jaar dat daar veel minder zesjes worden gehaald: de vrouwen 10,7 procent, de mannen 17,7 procent.” Met andere woorden: naarmate de eindstreep met de wat zwaardere hobbels als stages en scripties nadert, worden de cijfers hoger.

Gymnasion

Nu kan het zijn dat docenten de afgelopen 23 jaar steeds minder streng zijn gaan beoordelen. Dan zou de significante daling der zesjes slechts cosmetische chirurgie zijn, die recht breit wat krom is. En dan zou Prakkens

als hedendaagse Plato's met onze net iets minder goed dan wijzelf geïnformeerde leerlingen in een open dialectisch debat kunnen treden, om elkaar naar grote hoogten op te stuwten.

De hedendaagse universiteit lijkt echter in niets meer op de 'academie' die Plato 24 eeuwen terug oprichtte. Dat was een gymnasion, waar jonge Atheners niet alleen sportten, maar ook debatteerden dat het een aard had. Waar het mij om is te doen, is de teloorgang van die praatacademie, waarin men plenair debatterend de onderste steen boven probeerde te krijgen. Misschien is het wel de schuld van Aristoteles, de weerspannige topstudent van Plato. Die ging om zich heen kijken en systematisch wetenschap bedrijven. Met alle specialisatie van dien. Aristoteles deed niet alleen aan metafysiek en ethiek, maar had ook biologie, psychologie en staatsleer in zijn portefeuille.

“Academici zijn geen zangers der eeuwigheid meer, maar strategen van leven en dood”

kritiek op het falende onderwijs alsnog kloppen. Uit eigen ervaring weet ik dat er wel eens zesjes worden vergeven die bij nader inzien misschien wel vijfjes hadden mogen zijn. De grafiek op pagina 27 toont echter juist aan dat er over de hele linie steeds minder zesjes worden vergeven. En een zeven geven waar twijfel heerst over de kwaliteit van het ingeleverde tentamen is een brug te ver, neem ik aan. Waar het wel eens om zou kunnen draaien bij al die verzuchtingen over de teloorgang van academische waarden en een schrijnend gebrek aan onversneden honger naar kennis bij studenten is een onbestemd cultuurkritisch onderbuikgevoel. Als docenten zouden we graag willen dat we

Om de 20e eeuwse Franse filosoof Michel Foucault te citeren: “Academici zijn geen zangers der eeuwigheid meer, maar strategen van leven en dood.” Gaan-deweg zijn wetenschappers experts geworden. Die heel erg goed zijn in hun hyperspecialisme, waarover ze publiceren in voor slechts intimi begrijpelijke tijdschriften. Dit heeft uiteraard ook zijn weerslag op het universitaire onderwijs. Moleculaire levenswetenschappen en bestuurlijke informatiekunde vergen zeer specialistische kennis. En toch zou je als docent willen dat studenten een beetje mee proberen te neurien op de wijs der eeuwigheid. Dat ze schoorvoetend meemummelen met de *Conversation of mankind*. Dat

ze behalve met dieptescherpte ook nog met de groothoeklens naar de wereld kunnen kijken. Maar dat betekent nog niet dat ze dat niet zouden willen of kunnen. Waar het om gaat is dat je studenten eerst mooie verhalen geeft. Liefst verhalen met wat rafels en bramen. Die geven aanleiding tot verder doordenken en na verloop van tijd hopelijk inventieve vragen. Dat mag je vervolgens gerust interactie noemen – al dan niet multimediaal via blackboard ondersteund.

Weemoedigheid

Zoals aangetoond klopt dat van die toename van zesjes feitelijk niet. Dus moet 'zesjescultuur' een verzamelm-metafoor zijn voor onbestemd onbehagen. Het best verwoordt studente Aniek Oerlemans het in de eerste aflevering van dit vierluik. Zij studeert niet alleen psychologie en literatuurwetenschap, maar is ook in het bezit van haar honoursbul en overweegt de nieuwe minor journalistiek. “Er lopen nu veel ogenschijnlijk pretstudenten rond, van wie ik overtuigd ben dat ze meer uit hun studie zouden kunnen halen dan nu het geval is.” Prakkens verwijst in zijn bijdrage naar McKinsey. Daar werken de mannen uit het echte leven. Daar zie je om 11.00 uur 's avonds nog licht branden. Wil je als student daar te zijner tijd kunnen overleven, dan zul je aan dat arbeidsethos moeten wennen. Ook Prakkens denkt dat er de nodige studenten zijn waar veel meer uit kan worden gehaald. Als gezelschap én meester een paar tandjes bijzetten. “Maar die zesjes zullen alleen maar zesjes blijven, als de organisatie zich er niet een zesje vanaf maakt.” Zelf heb ik er geen ervaring mee, maar ik kan me goed voorstellen dat je een deel van de driehonderd studenten die je iets moet vertellen over pakweg opvoedingsfilosofie de nek om zou willen draaien. Mijn advies: mik op de middengroep van dubbeltjes, die niet in het Honours Programma terecht-

men, maar waar met wat creativiteit toch nog kwartjes van zijn te smeden. Dat moet kunnen. Want behalve over schoolgaan, huiswerk maken en tentamens zingen de gezellen ook nog wel eens over de zaken der eeuwigheid. Zo hoorde ik in de dochterruimte van ons eigen Gymnasion onlangs een Marokkaanse student zijn kompanen deelgenoot maken van zijn kennis van de obscure karakters in het werk van Shakespeare. Eén zwaluw, ik geef het grif toe, maar ik word er niet minder blij van.

Mijn collega Christoph Lüthy, lid van de *Jonge Akademie* van de KNAW en net als ik werkzaam bij het *Institute for Science, Innovation & Society*, heeft zo zijn eigen aanpak. Hij is als wetenschapshistoricus geïnteresseerd in het ontstaan van de moderne natuurwetenschappen sinds de Renaissance. In zijn onderwijs bij natuurwetenschappen slaat hij bruggen van filosofische oerthema's naar hedendaagse kwesties als darwinisme, *mind & body* en de maakbare mens. Belangstelling te over, met zestig studenten dit semester. Lüthy houdt echter vast aan zijn oorspronkelijke opzet. Hij laat de studenten tussentijds stukken schrijven, die hij telkens becommentarieert. Hij print de via Blackboard ingestuurde schrijfsels goedgemutst uit en neemt ze mee naar huis. Zodat hij ze 's avonds in bed te lijf kan gaan. Wij docenten mogen graag klagen over onze zachte voedstermoeder. Zoveel is zeker. Maar vermoorden doen we haar niet. Niet alleen vanwege de wetten en de praktische bezwaren. Elsschots gedicht gaat verder met de volgende twee strofen:

“en ook weemoedigheid,
die niemand kan verklaren,
en die des avonds komt,
wanneer men slapen gaat.” x

Tekst: Ron Welters
Grafiek: CIF

CV Severijnen

- 1942 geboren in Boekel, Noord-Brabant
- 1959 eindexamen gymnasium B, Bisschoppelijk College Weert
- 1969 artsexamen Rijksuniversiteit Utrecht
- 1969-1970 assistent chirurgie St Annaziekenhuis Oss
- 1970 tropencursus Amsterdam
- 1970-1972 enige dokter in Igogwe Hospital (72 bedden) in Tanzania
- 1972-1978 opleiding tot chirurg in Radboud-ziekenhuis, Nijmegen met 6 maanden perifere stage in het Canisius-Wilhelmina Ziekenhuis (1977)
- 1978-2007 kinderchirurg in het UMC St Radboud
- 2000-2007 hoofd afdeling kinderchirurgie
- 2004 promotie Radboud Universiteit Nijmegen *"Short small bowel in children" Complications and treatment strategies*

De fascinatie

Heel de men

S!

In de interviewreeks 'De fascinatie' gaat *Vox* op zoek naar wat het hart van RU-wetenschappers sneller doet kloppen. In deze aflevering kinderchirurg René Severijnen. Tijdens zijn afscheidssymposium op 30 oktober zal hij zich als grote pleitbezorger hard maken voor de oprichting van een universitair onderzoekscentrum voor integratieve geneeskunde. "Onder alternatieve geneeswijzen komt zeker kwakzalverij voor, maar in de reguliere geneeskunde is ook lang niet alles bewezen."

Een dag na het interview stuurt René Severijnen (64) nog een e-mail na. Alsof hij zijn boodschap van het gesprek een dag eerder nog eens wil onderstrepen: sommige alternatieve geneeswijzen verdienen een kans omdat ze een oplossing bieden waar de reguliere geneeskunde met de mond vol tanden staat. Het bericht bevat een link naar de meest recente uitzending van *Galileo*, het populairwetenschappelijke programma van de EO. De aflevering *Het brein en de pijn* gaat over posttraumatische dystrofie, een aandoening bij mensen met een onschuldig ogende kneuzing of breuk aan arm of been. De breuk herstelt snel maar hevige pijn blijft. Lastig behandelbaar zo leert de praktijk. Wat rest is medicatie van het pijnteam of in het ergste geval amputatie als uiterste redmiddel om de ellendige pijn te stoppen. Dystrofie is een beruchte X-file in de geneeskunde en dus een geliefd voorbeeld van Severijnen. "Artsen benaderen dystrofie puur lichamelijk. Het geestelijke aspect blijft onderbelicht. Medicijnen alleen helpen dan niet. In welk samenspel lichaam en geest precies verwickeld zijn, weet ik ook niet. Dat het geestelijke, zelfs spirituele een rol speelt, staat vast. De reguliere geneeskunde heeft daar onvoldoende aandacht voor. Zij kijkt te weinig buiten het eigen bolwerk van chirurgie en farmacologie."

Severijnen spreekt uit ervaring. Collega's sturen kinderen met dystrofie standaard naar hem. Met succes. Maar hij kan niet zonder de hulp van fysiotherapeuten die een alternatieve behandelfilosofie toepassen: door de pijn heen. Ze gebruiken een variant op de zogenaamde Macedonische methode, vernoemd naar het oude vrouwtje Shinka uit Macedonië die "een pijnpatiënt eens flink vastpakte" zoals Severijnen het uitdrukt. En de pijn verdween. Langzaam ver-

spreidt de techniek zich als een olievlek over de Nederlandse fysiotherapiepraktijken. Tot ontsteltenis van Cees Renckens, voorzitter van de Vereniging tegen Kwakzalverij. In de *Galileo*-aflevering bedient een Groningse hoogleraar zich van Renckens redenering. "Het is alternatief, want niet bewezen, dus niet zomaar doen." Zo vat Severijnen de gedachtegang met subtiële irritatie in zijn mail samen. Telkens diezelfde redenering. Severijnen baalt ervan. Er wordt ook gekwakzalfd, maar van sommige alternatieve geneeswijzen is wel degelijk gebleken dat ze werken, is zijn stellige overtuiging. Niet alleen de Macedonische methode, maar ook acupunctuur en mindfulness, een op boeddhistische leest geschoeide meditatietechniek voor depressieve patiënten. "Veel andere zaken die zouden kunnen werken, zijn nog niet onderzocht. Neem het bosje lavendel in het verpleeghuis. Het blijkt dat patiënten op kamers met lavendel slechts de helft van de slaapmedicatie nodig hebben. Dat verdient de kans om onderzocht te worden. En laten we niet vergeten: dokters praten voortdurend over *evidence based*, maar zij doen ook veel dingen die nooit bewezen zijn."

Onlangs pleitte Severijnen in *Radbode* voor de oprichting van een Nijmeegse universitair centrum voor integratieve geneeskunde net als in de Verenigde Staten. Want hij spreekt niet van alternatieve maar van integratieve of complementaire geneeskunde: evidence based onderzoek naar behandelingen en therapieën die een plek verdienen in het doktersvak. De reguliere geneeskunde is immers niet zaligmakend wil Severijnen maar zeggen. "Bij vooral chronische klachten als gewrichtspijnen en depressies schiet onze geavanceerde, moderne patiëntenzorg helaas vaak tekort." Severijnen: "Vergeleken met de

VS en Europese landen als Duitsland en Italië bevindt Nederland zich nog helemaal aan het begin. Maar het is een onafwendbaar verschijnsel dat over vijftig jaar niet uit de geneeskunde is weg te denken." Ondanks de weerstand klinkt Severijnen geenszins pessimistisch. Zeker niet nu hij het ter gelegenheid van zijn afscheid na 35 jaar kinderchirurgie voor elkaar heeft gekregen zijn grote symposium over integratieve geneeskunde te organiseren. Alle Nederlandse pioniers zullen op 30 oktober aanwezig zijn. Severijnen hoopt nog op de komst van een lid van de raad van bestuur van het UMC St Radboud.

Altijd leuk, een arts interviewen. Regelmatig stokken pieper en telefoon het gesprek. Gaten om de omgeving op te nemen. Op de kalender met een afbeelding van een Boeddha uit het nu brandende Birma na, ademt Severijnens werkkamer nauwelijks iets oosters. Pas als je op je tenen zou staan, kijk je over het braakliggende terrein waar het nieuwe heerkundegebouw moet verrijzen, naar het Han Fortmann Centrum, waar Severijnen zijn eerste meditatiecursus deed. Verder vullen behalve een paar kinderknuffels vooral stapels en rijen wetenschappelijke boeken de ruimte. Over een kleine twee weken gaat Severijnen met pensioen, maar hij is gek genoeg nog aan het uitpakken. De verhuisdozen stammen uit zijn vorige, veel grotere werkkamer en zijn ingepakt gebleven na de verhuizing naar het inmiddels alweer twee jaar oude kinderziekenhuis. Wie René Severijnen ziet en hoort praten, ziet niet direct een grote roerganger in hem. Eerder een zwijgzame chirurg, een bescheiden man. Behalve een T-shirt met "Year of the dragon"-opdruk en een Smile@work-button op zijn doktersjas onderscheidt hij zich niet van collega-artsen. Severijnen

legt de hoorn neer. "Dat was een hoogleraar kinderchirurgie. Dat hij niet op het symposium kan komen." De teleurstelling is duidelijk hoorbaar.

Een gevoelige en zachtaardige kinderdokter met zware, witte borstelwenkbrauwen, zeker geen zweefkees. Met een grote liefde voor oosterse wijsheid, dat wel. Maar zonder daarmee al te opzichtig te leuren. "Ik distantieer me van de totale vlucht naar het oosterse. Het is zo zwart-wit. Ze hebben helemaal geen oog voor al het goede dat onze eigen geneeskunde heeft voortgebracht. Daarom spreek ik over integratieve geneeskunde. Ik wil het beste van beide samenvoegen. Net zoals in India en China waar elk universitair centrum een traditionele én een Westerse afdeling heeft." Severijns fascinatie voor het Oosten brak pas relatief laat in zijn leven definitief door. Natuurlijk, in retrospectief waren er zijn hele leven lang al signalen. Het begon allemaal met die Nederlandse missionaris in India die zo eens in de drie jaar plots aanschoof aan de keukentafel bij de familie Severijnen, nog lang voordat pa Severijnen de jonge René overtuigde net als hij geneeskunde te gaan studeren. "Een zeer inspirerende man. Hij begreep dat alleen het geloof brengen de mensen daar onvoldoende hielp. Dat bewoog hem de artsopleiding te voltooien en zich daarna zelfs nog te specialiseren tot chirurg. Zijn tomeloze inzet en betrokkenheid verbond me mijn leven lang met India."

Het verhaal sprak enorm tot Severijns verbeelding. Mensen helpen die het meer nodig hebben dan wij. Maar vooral India, dat klonk als een onbekend thuis, ver van zijn Brabantse geboortegrond. Vertrekken naar India, het zou een terugkerend motief in Severijns levensverhaal worden, maar het duurde uiteindelijk tot 2005 voordat hij de tijd vond er ook daadwerkelijk heen te gaan.

Een eerdere poging in 1970 mislukte. De jonge chirurg die net een jaartje "geleerd had om een mes vast te houden" meldde zich bij Medicus Mundi, maar de plaatsen in India waren al vergeven. Het werd Tanzania. Het was zijn

eerste aanraking met medicijnmannen. "Je wist dat mensen hun heil niet alleen in mijn hospitaal zochten. Ik kon niet altijd hulp bieden, simpelweg omdat ik soms op bezoek in een buitenpost was, maar ook omdat mensen meer vertrouwen in de traditionele medicijnman hadden."

Als medicijnstudent wist Severijnen al dat de geneeskunde zijn beperkingen had. "Je kon in mijn tijd wel opereren maar aan werkzame antibiotica had je alleen penicilline." In Afrika met zijn schaarste drong het besef pas goed door dat de reguliere geneeskunde lang niet altijd wat te bieden heeft. Tijd om zich te verdiepen in de medicijnmannen ontbrak want Severijnen was tien specialisten en ziekenhuisdirecteur in één.

Terug in Nederland bleef de interesse voor het Oosten. Hij kocht wel eens een boekje over yoga en maar dat bleef ongelezen op het nachtkastje liggen door de werkweken van zeventig uur in het Radboud. Aan India dacht hij soms nog wel. Als in: straks als ik 57 ben slijt ik mijn laatste werkdagen in een leprakolonie. Toch leidde het werk in Nijmegen hem evenzeer naar het oosterse gedachtegoed. Als kinderchirurg ontdekte Severijnen al snel de grote rol van de menselijke geest. "Ik opereerde kinderen die zonder anus geboren werden. Velen bleken na de ingreep incontinent te zijn. Doktoren zochten een lichamelijke verklaring. Ik raakte meer en meer overtuigd van de invloed van de geest. Zeker toen ik een Spaans meisje behandelde dat in Nederland niet continent was maar in Spanje wel. Met een psycholoog en fysiotherapeut komen veel kinderen van het probleem af, wat ze een leven lang darmspoelingen bespaart." Bovendien ervoer Severijnen dat zijn drive om altijd maar klaar te staan voor anderen ook veel van hem vergde. De behoefte groeide om even afstand te nemen. "Wij westerlingen leven een volkomen geregeld leven. We worden geleefd. Het moment, het nu gaat aan ons voorbij. Het artsbestaan vergroot dat uit. Je bent altijd bezig met wat gebeurd is of wat komen gaat. Volledige aandacht bij het moment zelf ont-

breekt. Dat staat haaks op hoe een arts zou moeten zijn. Het heeft me niet zelden het gevoel gegeven dat ik tekortschoot. 'Als ik nou net meer aandacht had gehad, had ik die patiënt beter kunnen helpen'."

Het verklaart de groeiende behoefte aan zenmeditatie en yoga die Severijnen leerde kennen uit de boeken, gekocht uit liefde voor India dat zo tot de verbeelding bleef spreken. Toch duurde het nog jaren voor Severijnen ook echt aan de beoefening toekwam. Je moet ook de leeftijd hebben, aldus Severijnen. "Het vereist levenswijsheid om je beperkingen te erkennen. Als jongeling ben je nog te weinig tegen je grenzen aangelopen. Bovendien weet je van tevoren niet hoeveel ruimte je echt voor jezelf nodig hebt." Daarom pleit Severijnen voor een cursus mindfulness in het eerste jaar van de geneeskundeopleiding. Zo train je aandacht om je niet te laten meeslepen door de waan van de dag. Het is een vorm van zelfzorg die je als arts nodig hebt voor de maximale aandacht en zorg voor anderen, vindt Severijnen. "Nu krijgen alleen huisartsen in het derde jaar van hun opleiding een uurtje vipassana-meditatie. Veel te weinig en veel te laat."

Niet gek dat veel artsen onvoldoende naar hun patiënten luisteren, zegt Severijnen. Ze hebben het contact met de patiënt verloren en komen niet tot een dialoog. "Hun houding is: 'Wij lossen het allemaal wel voor u op'. Maar niet alles is met pillen of snijden op te lossen. Steeds vaker zoeken we de oplossingen in de technologie. Dystrofiepatiënten gaan soms eerst onder de nucleaire scanner, dan volgen CT- en MRI-scan. Telkens met de gedachte: die pijn is niet normaal, daar moet iets te vinden zijn. Dat kost allemaal handenvol geld. Als de klachten uiteindelijk blijven, luidt het antwoord: 'Sorry, u moet ermee leren leven'. Zo halen artsen niet het optimale uit de zorg. Bovendien verleert de patiënt zo de verantwoordelijkheid te nemen die hij groten-deels voor zijn eigen gezondheid heeft. De patiënt speelt zelf de belangrijkste rol bij zijn genezing." Severijnen snapt de teleurstelling wel die mensen in onze gezond-

heidszorg hebben en de uitweg in het alternatieve circuit. "Probleem is echter dat menigeen daar voor zichzelf bezig is. Iedereen pikt er doorgaans na een lange dwaling zijn eigen stukje uit wat ze toevallig opvangen bij de buurvrouw. Ik bekijk het in een academisch perspectief. Ik wil mensen advies geven waar ze terecht kunnen met klachten waar we vanuit de reguliere geneeskunde onvoldoende hulp bij kunnen bieden. Bij de acupuncturist of de osteopaat. Mijn probleem nu is echter dat ik nog niet weet wat er allemaal is en wat werkt."

Zelf beschouwt Severijnen zich meer als pleitbezorger van het academisch centrum voor integratieve geneeskunde dan als onderzoeker op dat gebied. Niet dat hij zelf geen wetenschappelijke bijdrage heeft geleverd aan de complementaire geneeskunde. Toen hij na zijn zestigste geen diensten meer hoefde draaien, had hij de tijd om zijn promotie-onderzoek op te pakken dat sinds 1975 was blijven liggen. En passant leverde het onderzoek naar kinderen met een korte dunne darm ook nog wetenschappelijk bewijs op. "De werkzaamheid van producten als Yakult is nog altijd niet onomstreden. Veel medici doen het af als alternatieve geneeskunst. Maar met collega Ger Bongaerts ontdekte ik dat de kin-

"De patiënt speelt zelf de belangrijkste rol bij zijn genezing"

deren die ik onderzocht veel meer melkzuurbacteriën aanmaakten dan normale mensen. En dat deze lactobacillen wel degelijk de gezondheid positief maar ook negatief kunnen beïnvloeden. Het is dus onzin te beweren dat een gezonde darmflora niet kan bijdragen aan je gezondheid." Zijn promotie opende tevens de poort naar zijn tweede thuisland, India. Eindelijk. Van het geld dat mensen hem bij wijze van promotiegeschenk gaven, vertrok hij in 2005 naar Bombay. "Een miljoenenstad waar je je makkelijk verloren kunt voelen. Maar ik voelde me er meteen op mijn

Afscheidssymposium

Op 30 oktober vindt in de Aula van de Radboud Universiteit het symposium *Integratieve geneeskunde voor ons allemaal* plaats. Het is het afscheidssymposium van kinderchirurg René Severijnen. Als laatste spreker zal hij een pleidooi houden voor een academisch kenniscentrum integratieve geneeskunde, zoals bekende Amerikaanse universiteiten als Harvard, Stanford en Yale dat hebben.

De integratieve geneeskunde wil de zorg voor de hele mens weer tot onderdeel van de reguliere geneeskunde maken. Het beschouwt lichaam, geest en spiritualiteit als één geheel, geïnspireerd op oosterse geneeskunst. Meditatietechnieken als mindfulness vormen de basis, zelfmanagement vormt het uitgangspunt. De patiënt krijgt de regie over zijn eigen gezondheid, behandelaars vervullen de rol van coach. Met bewuste aandacht en compassie als kernbegrippen.

gemak. 'Hier ben ik thuis,' dacht ik. Mensen leven er zo bij het moment. Dat stemt ze vrolijk en tevreden ondanks de armoedige leefsituatie waar velen in leven." Severijnen bezocht in Bombay een kliniek van de Ayurveda, een duizenden jaren oude holistische en spirituele geneeskunst uit India. Ruim twee weken liep hij met de artsen mee.

"Een ayurvedische arts voelt tien seconden aan je pols en zegt wat

ren 'alternatief' en dan hebben ze meteen hun mening klaar. Zo ontwijken ze de discussie. Uit angst voor het onbekende. Omdat ze anders ook wel aanvoelen dat hun wereldbeeld van de arts die alles weet en kan, niet klopt. Dat moet je kunnen verdragen. Voor veruit de meerderheid is dat een brug te ver." Severijnen laat zich hierdoor niet uit het veld slaan. Sterker nog, het vergroot zijn daadkracht en scherpt het besef dat er nog veel werk aan de winkel is. "Kennelijk heb ik ze nog onvoldoende kunnen overtuigen. Wel is het zo dat ik mijn pogingen bij sommigen gestaakt heb."

Met de raad van bestuur van het UMC St Radboud hoopt Severijnen nog in gesprek te raken, wat tot nu toe niet gelukt is. "De voorzitter was nog te druk met alle nieuwe plannen over beter worden in het UMC St Radboud, terwijl mijn benadering van de hele mens daar uitstekend in zou passen. Ik hoop dat één van de bestuursleden het symposium wil bijwonen en de koudwatervrees overwint dat ik het UMC St Radboud mee wil slepen op een alternatieve toer."

Severijnen snapt het wel dat het UMC St Radboud niet als clubje kwakzalvers bekend wil worden. Daarom vermijdt hij ook de term alternatief. Bovendien moet hij zich nog bewijzen. "Maar het zou mooi als ze me twee jaar zouden gedogen om aan te tonen dat een academisch ziekenhuis een rol kan en moet spelen in de integratieve geneeskunde. Uit marketing oogpunt is integratieve geneeskunde bovendien een unieke selling point."

Strikt aan Nijmegen gebonden, voelt Severijnen zich niet. Maar ja, hier heeft hij de contacten. Als het academisch centrum echter aan het Radboud niet van de grond komt, wijkt hij uit naar Maastricht, Leiden of Amsterdam, ook al heeft hij geen flauw idee of ze daar meer heil in het project zien dan hier. "Ik moet en zal het centrum ergens van de grond krijgen. Ik ben er heilig van overtuigd dat over vijftig jaar de kloof tussen reguliere en alternatieve geneeskunde gedicht is." x

Tekst: Koen Dortmans
Fotografie: Bert Beelen

Doen & laten

Film Evening

Romantiek, emotie, tranen, (onbeantwoorde) liefde, gevoel en heel veel gepraat, het zit allemaal in de film *Evening* van Lajos Koltai. Liefhebbers van actie, geweld, achtervolgingen of mannenhumor moeten ver weg blijven van dit drama, terwijl *Evening* voor de Meryl Streep-liefhebber een must-see is. Niet dat La Streep, die onlangs nog werd gekozen tot beste vrouwelijke actrice aller tijden, een hoofdrol speelt, maar met een rol voor moeder en dochter Streep drukt de familie wel een stempel op de film. De Candlelight-liefhebber zit gebeiteld, de rest mag met een grote boog om Evening heen lopen./AvdH
Lux, vanaf 18 oktober, zie www.lux-nijmegen.nl

Feest Bear Force One

Even op Wikipedia zoeken naar de Bear Community en er gaat een wereld voor je open. In de homogemeenschap worden de stevige en harige mannen bears genoemd. Ze komen in verschillende soorten en maten, er zijn Cubs, Otters, Wolfs, Daddy Bears en Muscle Bears. En natuurlijk de chasers, die niets liever willen dan een bear aan de haak slaan. Het fenomeen heeft grote bekendheid gekregen dankzij de hit die *Bearforce 1* scoorde met hun gelijknamige single waar alle gaykrakers van de afgelopen decennia even kort voorbijkomen. Het is de camphit van dit jaar en de vier baarden willen het nog even uithouden tot de kerst om dan met vier beren in de sneeuw te scoren. In de tussentijd heeft het schnabelcircuit er vier baarden bij, en Arie Ribbens is er niet een van. Bearforce 1 komt ook even langs in de Matrixx./AvdH

Vrijdag 26 oktober, Matrixx, 22:00 uur

Concert Fu Manchu

Zo goed als Kyuss waren ze niet, en zo populair als Monster Magnet werden ze niet. Maar Fu Manchu moet wel in het rijtje genoemd worden als een van de belangrijkste stoner-rockbands die er zijn. Het genre is inmiddels dankzij Josh Homme geëvolueerd richting de rock die Queens Of The Stone Age en verwante groepen maken. Maar voor de liefhebbers blijven *In Search Of* en *The Action Is Go* van Fu Manchu toch albums om zo af en toe nog eens op te zetten, de overgebleven haren los te gooien en het bekende rockgebaar met pink en wijsvinger te maken. De gitaarversterkers gaan op 11, het bier zal rijkelijk vloeien en de vrouw geldt nog gewoon als lustobject bij de Amerikanen. Rock & Roll!/AvdH

Doornroosje, maandag 29 oktober, 20:30 uur

Halloween Sell Out Baby en The Descent

Halloween wil nog niet echt van de grond komen in Nederland. Pompoenen uithollen doet niemand in Nederland en op speciale Halloweenafleveringen hoeven we ook niet te rekenen op de Nederlandse televisie. Toch heeft Cultuur op de Campus wel de moeite genomen om een horrorthriller te programmeren. *The Descent* mikt vooral op de claustrofobie, wie dat niet genoeg is kan natuurlijk 's nachts nog even een wandeling maken door de bosjes rond de campus. Of even naar Merleyn waar *Sell Out Baby* speelt in het kader van Happy Halloween. Mark Retera en zijn vrienden maken garagesoul en zijn wellicht al bekend onder hun eerdere naam Parker Machinery. Ach, met onze Halloween is ook weinig mis./AvdH

Woensdag 31 oktober, CC3, 19:30 uur en Merleyn 22:00 uur

Binnentuin

Vanaf nu iedere maand op deze plek een gedicht van campusdichter Bart van Oost.

(Th.v.A 8)

Het is warm hier
en behagelijk.
's Ochtend zijn de planten moe
en wasemen, nog slap, hun groen.
Het is dan rustig toeven.

Tik-tik-tik
de meisjesvoetjesroep.
Ze zijn niet gekleed om zwaar te lopen
(terecht, er liggen vlonders op beton).
Men fluistert, luistert,
en heeft blijkbaar niets te doen.

Het is warm
hier in de binnentuin.
Ik ben gevangen in haar loom klimaat
de klamme schoot van varens.
Ik zit, schuil, hang
en heb geloof ik niks te doen.

[raadseltje:
Wat ruist er in het struikgewas?
De airconditioning]

Bart van Oost, campusdichter

HotSpot *thuis*

Het is weer kastanjetijd. Ook in Zeddam, in de Liemers, het voor-geborchte van de Achterhoek, waar ik afgelopen weekend bij mijn schoonfamilie op bezoek was. De tamme tuttels grijnsden me blinkend aan vanonder de kastanjeboom voor de ouderlijke boerderij. Rapen dus.

Weer thuis ging ik op zoek naar een geschikt recept in het zoete spectrum. Want dat van die kastanjepuree bij de spruiten en het wild weet ik onderhand wel.

Maar mijn kookboeken gaven geen soelaas. Wel kastanjepröza, maar als al zoetig, dan toch eerder gebaseerd op potjes prefab-puree en kant en klaar kastanje-meel.

Google geeft gelukkig wel een schat aan wetenswaardigheden betreffende het verwerken van de rauwe tuttels. Niet alleen vanuit het lichtgezouten perspectief van de Vereniging tot behoud van het Veluws Hert, ook richting zoet. Maar de informatie over het

Foto: Bert Beelen

Kastanjetaart

700 gram (zelfgeraapte, tamme) kastanjes • 200 gram witte basterdsuiker
100 gram gemalen amandelen (Natuurwinkel) • 4 eieren, scheut maple syrup of honing • 100 gram boter • 50 gram zelfrijzend bakmeel • rasp van één biologische citroen • vanillepoeder, bloem, klontje boter •

bereiden van de *castanea sativa* divergeert nogal. De ene keer moet je ze inkruisen op het spitse puntje, de andere keer aan de bolle onderkant. Nu eens moet je ze poffen, dan weer koken, van 15 minuten tot ruim een uur.

Wat dat betreft is koken net wetenschap. Eerst verzamelen, dan inlezen, even in de week zetten en vervolgens schiften op basis van gezond boerenverstand. Hetgeen het volgende recept ople-

vert voor een herfstige, citroenige kastanjetaart.

Zorg voor verse, glimmende kastanjes. Maak met een scherp mes een kruis in de bolle onderkant. Kook ze een minuut of twintig in ruim kokend water. Vis kastanjes die boven komen drijven eruit: die deugen niet. Giet ze af. Laat ze iets afkoelen, maar pel ze zo warm mogelijk, dan laten de bruine vliesjes beter los.

Mik de witte brokken in de keu-

kenmachine of bewerk ze met een staafmixer. Schep daarna de gemalen amandelen en het bakmeel erdoor. Splits de eieren. Klop eerst de basterdsuiker en daarna de in stukjes gesneden en op kamertemperatuur gebrachte roomboter door het ei-eel, zodat een schuimige massa ontstaat. Rasp de (gewassen) citroen erboven en voeg evt. een scheut honing of esdoornsiroop en wat vanillepoeder toe. Meng de kanariegele massa door het meelmengsel. Klop de eiwitten stijf, schep die voorzichtig door de rest. Niet te lomp, anders verknal je het fluffy-effect. Schep het mengsel in een eerst flink beboterde en daarna lichtjes met bloem bestoven springvorm. Zet drie kwartier in een tot 200 °C voorverwarmde heteluchtoven. Laat iets afkoelen. Serveren met een kopje espresso, een glaasje Amaretto en een dot lichtgezote slagroom. / Ron Welters

Snapshot

Waar is het te doen? Zaterdag 13 oktober was uw verslaggever present op de alumnidag van de Radboud Universiteit.

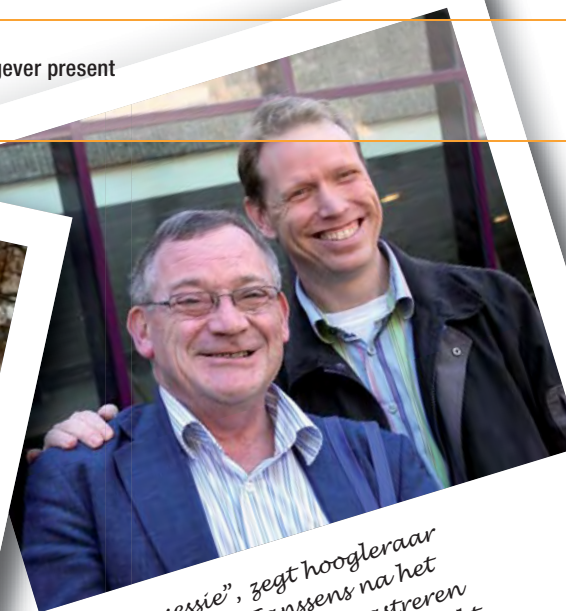

Tekst: Anna van de Weygaert
Fotografie: Gerard Verschooten

Terwijl de workshops nog in volle gang zijn, zit oud-student Cécile Kaag al in het zonnetje. "Ik ben ertussenuit geknepen bij een workshop over Spinoza. Schrijf maar op dat ik het heel interessant vond, maar dat de buit-enlucht nog verleidelijker was."

Vincent Ketelaars is een zware discussie verveeld. "Met een borrel komen de tongen los." Hij laat zich de borrelhapjes goed smaken. "Zolang ik nog niks hoeft te zeggen, neem ik nog een hapje."

"Aardige sessie", zegt hoogleraar pedagogiek Jan Janssens na het debat over het chemisch castreren van onbekwame ouders. Hij maakt een praatje met oud-student René Hageman. "Natuurlijk kan ik me René als eerstejaars nog herinneren!"

Proefschrift drukken?
www.proefschriften.nl

Printing PhD-thesis?
www.phd-thesis.nl

**GRATIS / VRIJBLIJVEND
1e AUTORIJLES!!**

MEER DAN 10.000 LEERLINGEN
GINGEN JE VOOR

MELD JE NU AAN OP
www.drivemaster.nl/nijmegen

**eetcafé
Allerlei**

Culinair eten voor studentenprijzen!

**3-gangen studenten
menu € 11,25**

3 gangen keuzemenu voor 17,50 p.p.
Inclusief uitgebreid saladebuffet

Reservering gewenst
Open van maandag t/m zondag vanaf 17.00 uur

Eetcafé Allerlei

Regulierstraat 59 6511 DP Nijmegen
(loopt parallel aan de Bloemerstraat, bereikbaar via
Plein 1944 bij Doddendaal 1e zijstraat links)

Tel. 024 - 360 29 98

CABARET AGENDA oktober + november

za 20.10 **KEES TORN** met DOOD EN VERDERF
20.30 uur € 11,- / € 10,-

za 03.11 **ONNO INNEMEE** met THE BEST OF...
20.30 uur € 11,- / € 10,-

za 10.11 **VINCENT BIJLO** met MIJN LAATSTE SIGARET
20.30 uur € 9,50 / € 8,50

za 17.11 **DROOG BROOD** met DE KIP MET DE GOUDEN ENKELS
20.30 uur € 9,50 / € 8,50

do 29.11 **SARA KROOS** met BRIES
20.30 uur € 9,50 / € 8,50

Ridderstraat 23 Nijmegen Centrum

Reserveren is mogelijk via:
www.delindenberg.com
of via 024 327 37 37

Steiger
Lindenberg THEATER

up next >>>

03-10 **LE PEUPLE DE L'HERBE + WAX TAILOR**

05-10 **TOM mcRAE @LUX THEATER**

11-10 **BEATSTEAKS**

17-10 **THE ANSWER**

18-10 **AUDIO BULLYS + AKALA**

19-10 **HELTER SKELTER** feat. **ST. PAUL**

24-10 **LAÏS**

25-10 **ENSLAVED + KEEP OF KALESSIN**

26-10 **STICKS & TYPHOON**

01-11 **THE ROBOCOP KRAUS + SO SO MODERN**

DOORNROOSJE

groenewoudseweg 322
6525 el nijmegen
www.doorroosje.nl

p o p p o d i u m

**1000
proefschriften
per jaar**

PRINTPARTNERS
IPSKAMP
grafische specialisten

www.ppi.nl

St. Annastraat 22, 6524 GC Nijmegen
Tel. 024 360 09 58, nijmegen@ppi.nl

Wellerlooi

**Degelijk vrijstaand woonhuis
op unieke locatie.**

Gelegen op perceel van 1000m²
aan zandwegen en bospaden in
stille gebied op Landgoed De Hamert
onderdeel van Nationaal Park de
Maasduinen.

Op 35 autominuten van Nijmegen.
Vraagprijs € 298.000,- k.k.
Info: www.pphvastgoed.nl/t.077-3987700

**VAN JE SCRIPTIE
OP VAKANTIE?**

**WIN 2000 EURO MET DE
SER-SCRIPTIEPRIJS**

WWW.SER.NL

SER SCRIPTIE
SERVICE

TE KOOP RODE KRUISLAAN 152, NIJMEGEN

- In directe nabijheid van universiteit, St. Radboudziekenhuis en station Heyendaal, gelegen in het prachtige park Heyendaal
- Uitstekend onderhouden luxe appartement met videofoon intercominstallatie op 1e verdieping met lift; eigen parkeerplaats en berging in kelder
- Indeling: hal, toilet, royale woonkamer (40m²) en ruime balkon, ruime halfopen hoekkeuken met inbouwapparatuur (z.g.a.n.); 2 ruime slaapkamers (13 en 18 m²); complete badkamer voorzien van ligbad, douche en badkamermeubel/wastafelmeubel; berging: cv en wasmachineaansluiting
- Woonopp. circa 110 m², bouwjaar 1997
- Vraagprijs: 295.000 euro k.k.

Voor meer informatie: 06-15836014 / 024-3882291 (overdag)
Dhr. ir. F.A. Borsten

Restaurant
VURRUKKULLUK

Zoekt

Medewerker bediening M/V

Voor circa twee avonden per week

Sollicitaties uitsluitend via sollicitatieformulier op

www.vurrukulluk.nl

Proefschrift

**snel
goed
goedkoop**

10% korting

quickprint.nl
Tel: (024) 377 14 83

Gezamenlijke vergadering, OR en OBP

Na de verkiezingen is de OR dit collegejaar in nieuwe samenstelling weer van start gegaan. Vier nieuwe leden, van vier verschillende fracties, stellen zich voor.

> Raymond Schlössels

Hoogleraar Staats- en Bestuursrecht Raymond Schlössels (Algemeen Universitair Belang) is niet vies van een stevige discussie maar houdt de fundamentele vraag of de OR aan zet is of niet goed in het oog. "Soms mag je een discussie ook wel wat ruimer voeren maar je moet je goed realiseren wat de kern van de zaak is." Het behoud van de eerste geldstroom is voor hem een belangrijk punt: "De eerste geldstroom is echt de ruggraat van veel alfafaculteiten." Praktijkervaring heeft hij opgedaan als gemeenteraadslid. "Ik ben vertrouwd met werken in vergaderingen maar het was een openbaring hoe ingewikkeld de ondernemingsraadstructuur in de praktijk is."

> Wilma Philipse

Wilma Philipse (ABVAKABO), studietoecoördinator en studieadviseur van de opleiding scheikunde, is een oude rot in het medezeggenschapsvak. Vier jaar geleden

vond ze het na zeven OR-jaren tijd om afstand te nemen: "Ik begon mij te ergeren aan steeds dezelfde dingen." Na een retraite gaat zij er nu weer fris tegenaan. De kans op nieuwe ergernissen lijkt haar niet zo groot: "Ik heb wel een hekel aan stiekeme dingen. Zelf ben ik erg open en uitgesproken." Hoe zullen haar collega OR-leden over twee jaar aan Wilma terugdenken? "Dat ligt eraan wie je het vraagt! De één zal me een lastige bemoeial vinden, de ander vindt me geweldig. Iets daartussenin is er niet."

> Miko Flohr

Miko Flohr (Promovendi Overleg Nijmegen), promovendus bij de Faculteit der Letteren, wil zich de komende twee jaar gaan inzetten voor het promotierendement. "Het is bijna een geïnstitutionaliseerde praktijk geworden dat promovendi te lang doorwerken, bijvoorbeeld op het lab, en dan na hun aanstelling nog even het boek moeten schrijven." Hij is ervan overtuigd dat de OR een

medium is waarin je veel kunt betekenen en invloed kunt uitoefenen. Naast zijn onderzoek naar de rol van werkplaatsen in Romeinse steden, gaat hij zich nu verdiepen in het reilen en zeilen van de universiteit. Want zoals het een echte promovendus betaamt wil hij ook graag wat leren van zijn OR-tijd.

> Paul van Peteghem

Wie met Paul van Peteghem (CNV publieke zaak) praat wordt onmiddellijk gegrepen door zijn enthousiasme voor zijn vak. Liever nog dan over de OR heeft hij het over de rechtsgeschiedenis. Toch maakte hij de keuze voor de medezeggenschap heel bewust: "Dit zijn mijn laatste vier jaar aan de universiteit en er is nog zoveel te realiseren. Ik voel mij nog veel te goed om te worden afgevoerd." De kersverse medezeggenschapper hoopt slechts interventies te doen die beklijven. Een speciaal ceterum censeo heeft hij echter niet voor de komende twee jaren: "Ah ja, ik wil alleen maar iets betekenen voor hen die in mij hun vertrouwen hebben gesteld."

Oplossen arbeidsconflicten

Per 1 oktober 2007 is prof. Luuk de Blois benoemd tot vertrouwenspersoon arbeidsconflicten voor het WP. Uit een onderzoek naar duurzame inzetbaarheid van personeel bleek eerder dat 28% van WP en OBP ontevreden is over de wijze waarop met arbeidsconflicten wordt omgegaan. De OR heeft daarop het College van Bestuur gevraagd een vertrouwenspersoon arbeidsconflicten te benoemen. Het CvB zegde toe twee vertrouwenspersonen te benoemen: één voor het WP en één voor het OBP. Verwacht wordt dat (dreigende) conflicten door hun tussenkomst naar tevredenheid van beide partijen worden opgelost. Een vertrouwenspersoon arbeidsconflicten voor het OBP is nog niet benoemd.

Leeszaal UB open op zondag

Een kleine meerderheid van de OR heeft ingestemd met de openstelling van de UB op zondag. Van april tot juli heeft een pilot gelopen om de belangstelling voor een zondagopenstelling te peilen. Voor de bezoekers is een portier aanwezig voor de veiligheid en een zaalwacht als toezichthouder. Over de arbeidsrechtelijke gevolgen voor de betrokken werknemers zal het CvB afspraken maken met de vakbonden.

Gemiste kans?

De OR feliciteert dr. Anton Franken met zijn benoeming tot vice-voorzitter van het CvB. De benoemingscommissie heeft de beste kandidaat uitgekozen. Eén minpuntje: dit was alweer geen vrouw.

Contactinformatie

ORKonde wordt u aangeboden door de Ondernemingsraad.

www.radboudnet.nl/orkonde

Herdenking overledenen universiteit

De Studentenkerk houdt op maandag 5 november om 19.00 uur een herdenking voor de medewerkers en studenten die het afgelopen jaar zijn overleden. Tijdens de viering worden de namen gelezen van alle overledenen en wordt een licht ontstoken bij het lezen van elke naam. Plaats: Studentenkerk, Erasmuslaan 15. www.ru.nl/studentenkerk

Openstelling URD-locaties

DE-café is in de week van 22 t/m 26 oktober niet gesloten, maar geopend van 10.00-15.00 uur. www.ru.nl/urd

Workshop Heroriëntatie Studiekeuze

Van 25 oktober tot 1 november van 9.30 – 12.30 uur (2 dagdelen) organiseert Studentenzaken een workshop Heroriëntatie Studiekeuze voor eerstejaars studen-

ten. Aan de hand van een zelfanalyse en een oriëntatie op de studiemogelijkheden wordt men begeleid bij het maken van een andere studiekeuze. Kosten: € 25,-. Aanmelden: Informatiecentrum bachelor master, Comeniuslaan 4, 3612345, infobama@dsz.ru.nl.

Workshops SURFgroepen op de RU

In november organiseert SURFnet in het UCI-gebouw drie keer de SURFgroepen-workshop. Online samenwerken via SURFgroepen staat in deze workshop centraal. Deelname is gratis voor RU-medewerkers. Data 14, 15 en 20 november, van 13.00-16.30 uur in de cursuszaal van het UCI. Opgeven voor 26 oktober. www.ru.nl/uci

Studeren in de USA

Voorlichtingsbijeenkomst op 1 november van 12.15-13.45 uur, TvA 1 0 02 www.ru.nl/er

Nieuwgezicht

Naam Anja Föllings

Was Account assistente in het particuliere onderwijs

Is Secretaresse bij twee IMM-leerstoelen van de bètafaculteit.

Sinds 1 september

Leeftijd 46

Al gewend?

“Mijn voorganger was al een tijdje weg en kon mij niet inwerken. Dat vind ik een uitdaging, ik denk niet snel: help! Daarbij heb ik een Hollandse mond om dingen te vragen. Kijk, ik heb een lijst verzameld van de andere secretaresses van het IMM (Institute for Molecules and Materials – red.), mét telefoonnummers. Als ik iets niet weet, dan bel ik hen gewoon. Zoals met het visum voor een Russische onderzoeker.”

Regelen van visa? Hoort dat bij je takenpakket?

“Als er een nieuwe aio uit het buitenland komt, regel ik de huisvesting en het visum. Toen ik hier net zat, wist ik niet eens wat ze bedoelden met aio en oio. Ik kom niet uit dit wereldje, maar leer snel bij. Bij een vroegere baan noemden ze me de spin in het web, dat is een goede omschrijving. Daarom is het belangrijk dat ik alle dagen werk: ik ben vijf ochtenden hier.”

Vind je die halve dagen niet vervelend?

“Nee! Het is prettig om thuis te zijn voor mijn zoon en dochter. Daarnaast hebben mijn man en ik een land- en tuinbouwbedrijf, in de zomermaanden zijn we druk met de aardbeien. Het huis waar we wonen is de oude boerderij van mijn man's overgrootouders. Van het dak tot en met de voegen moet het gereconstrueerd worden. Het huis is mijn hobby, tijd om te sporten heb ik niet. Ik fiets elke dag naar mijn werk, kom ik toch aan mijn dagelijkse portie beweging, haha”

Studentenkerk Nijmegen

• Studentenkerk

Activiteiten, Erasmuslaan 15

26 oktober om 14.00 uur: start spoorwandeling via Groesbeek naar Kranenburg. *

30 oktober om 18.00 uur: Hutspot of couscous? Opgeven, € 2,50 p.p.

30 oktober om 18.30 uur: Start derde meditatiegroep. *

31 oktober om 19.00 uur: start vierde meditatiegroep. *

5 november om 19.00 uur: herdenking overledenen universiteit

5 november om 20.00 uur: Bijbel creatief. *

6 november om 19.45 uur: Boeddh. meditatie Tahara.

* informatie en opgeven: secretariaat Studentenkerk, Erasmuslaan 15, 3619188, info@studentenkerk.ru.nl

Kerkdiensten op zondag,

Prof. van Weliestraat 4

21 oktober om 11.00 uur: Hoop op schepping 'oondoorgrondelijke dingen'.

21 oktober om 17.00 uur: Ang. Church.

28 oktober: Hoop op schepping 'verwijlen bij de hemel'.

4 november om 11.00 uur: Luchtige visioenen. 'Die eruit zag als een mens'. 4

november om 17.00 uur: Anglican Church. www.ru.nl/studentenkerk

Studenten

Cursus voor penningmeesters van studentenverenigingen

Op 6 november organiseert SNUF weer een boekhoudcursus. Opgeven vóór 29 oktober. Meer informatie: www.ru.nl/snuf/algemeen/nieuws/cursus/

Interfacultaire Cursus

5 November t/m 13 december interfacultaire cursus Milieu, Vrede en Duurzame Ontwikkeling (CICAM+ISIS): (gast)-docenten bespreken verschillende aspecten van mondiale milieuvraagstukken, gaan in op de relatie tussen milieu, conflict en vrede, ethische facetten van duurzame ontwikkeling toelichten, en presenteren een aantal oplossingsstrategieën. Cursus voor (bachelors)studenten, op maandag en donderdag van 13:45-15:30 uur in TvA20013 Inlichtingen: CICAM@fm.ru.nl . Inschrijving: via KISS.

Month of the UN

Month of the UN is an intensive four week course starting on Monday November 12th with the central theme is 'Culture of peace'. Finally you will participate in a Model United Nations simulation and symposium. Application is open for all Radboud University students. www.unitednetherlands.nl/motun Start Inschrijving Batavierenrace

Lezingen

Alexander von Humboldt Lectures

Monday 15 October, 17:30-19:00, Prof. dr. Joseph Carens: 'Immigration and Democratic Principles' in Theatre LUX, Mariënborg 38-39.

In addition we will have a research seminar with Prof. dr. Joseph Carens: Tuesday 16 October, 13:00-17:30, Thomas van Aquinostraat 3.0.27 www.ru.nl/socgeo.

PAOG-Heyendaal-cursussen

8 november: voor huisartsen, verpleeghuisartsen, praktijkondersteuners en wijkverpleegkundigen Dementie: Redenen voor optimisme in de eerste lijn'. 9 november: cursus voor orthopeden 'Diagnosis and treatment of patello-femoral instabilities'.

31 oktober: voor huisartsen, artsen JGZ 0-19, nurse practitioners, zwakzinnigen-zorgartsen en andere geïnteresseerden. Kleine kinderen worden groot, 25 jaar nascholing in de JGZ'.

www.umcn.nl/paog

Cultuur op de campus

18 oktober Ibo Bakker speelt De Stadsjutters

• 12.45-13.30u, De Rode Laars. E2.64, 24 oktober Theatersport Schwung! vs. Dubbel en Dwars

• 20.00-22.00u, CultuurCafé

25 oktober : Film 'Quand on est amoureux, c'est merveilleux'.

• 12.45-13.15u, De Rode Laars, E2.64, 30 oktober: Band 'Clemm'.

• 20.00-21.00u, CultuurCafé,

31 oktober: Film 'The Descent'.

• 19.30u, CC3, entree € 1,50 of € 2,50

Expositie Rosanne van der Lugt

www.ru.nl/cultuurofdecampus

Benoemingen oktober

Prof. mr. Steven Bartels, hoogleraar Burgerlijk Recht

Dr. Ruud Meulenbroek, hoogleraar Motorische Controle

Dr. Ton Dijkstra, hoogleraar Psycholinguïstiek en Meertaligheid

Prof. P. Friedl, hoogleraar Microscopical Imaging of the Cell.

Prof. dr. P (Peter), hoogleraar Microscopical Imaging of the Cell.

Prof. Frans Cremers, hoogleraar Moleculaire Biologie van Genetische Oogaandoeningen

Prof. Judith Wolf, hoogleraar Maatschappelijke Zorg

Promoties & Oraties

19 oktober, 10.30 uur: promotie drs.

J. Reitsma (Soc.Wet) 'Religiosity and Solidarity. Dimensions and relationships disentangled and tested'.

19 oktober, 13.30 uur: promotie mw prof. drs. I. van der Stap (FNWI) 'Inducible defenses and the dynamics of planktonic food chains'.

19 oktober, 15.45 uur: oratie prof. dr. D. Froidevaux 'Is experimental particle physics going to become extinct like the dinosaurs?'.

22 oktober, 13.30 uur: promotie mw drs. V.M. Kooijman (Soc.Wet) 'Continuous-speech segmentation at the beginning of

language acquisition: electrophysiological evidence.

24 oktober, 13.30 uur: promotie mw E.A. Tolmacheva (Soc.Wet) 'Steroid Hormones in the regulation of absence seizures: A putative role of the limbic system'.

29 oktober, 13.30 uur: promotie A.R.D. Winarno (Soc.Wet) 'Indonesian adolescent sexuality and romantic relationships: exploratory studies'.

29 oktober, 15.30 uur: promotie mew M.S.S. Utami (Soc.Wet.) 'Pregnancy and giving birth in couples from Central-Java: contributions from psychology to Safe Motherhood'.

31 oktober, 13.30 uur: promotie mw drs. C.W.J. Verdellen (Soc.Wet) 'Exposure and response prevention in the treatment of tics in Tourette's syndrome'.

31 oktober, 15.45 uur: oratie prof. mr. A.S. Hartkamp (Rechten) 'Ambtshalve aanvulling van rechtsgronden naar Europees recht en naar Nederlands recht'.

1 november, 14.00 uur: promotie ir. A.A.H.A. Derijck en ir. G.W. van der Heijden (Med.Wet) 'The transmission of chromatin and DNA lesions by sperm and their fate in the zygote'.

2 november, 13.30 uur: promotie ing. T.J.M. Welting (FNWI) 'Human RNase MRP complexes: The Rpp25-Rpp20 dimer makes the difference'.

2 november, 15.45 uur: oratie prof. dr. C.H. Lüthy (FNWI) 'De draad van Ariadne. Een pleidooi voor de wetenschapsgeschiedenis'.

5 november, 10.30 uur: promotie mw F. Southwood (Letteren) 'Specific language impairment in Afrikaans. Providing a Minimalist account for problems with grammatical features and word order'.

5 november, 15.30 uur: promotie mw drs. G.M.T. Geerdink (Soc.Wet.), 'Diversiteit op de pabo. Sekseverschillen in motivatie, curriculumperceptie en studieresultaten'.

6 november, 13.30 uur: promotie drs. R.H.J. Hornsveld (Med.Wet) 'Assessment and treatment of violent forensic psychiatric patients with a conduct or an antisocial personality disorder in the Netherlands'.

6 november, 15.30 uur: promotie mw mr. M. Aksu (Rechten) 'Straatsburgse kaders voor terrorismebestrijding. EVRM, strafrecht en terrorisme'.

7 november, 13.30 uur: promotie mw drs. J.E. Rosenbaum (Soc.Wet) 'Measuring media literacy: Youngsters, television, and democracy'.

8 november, 13.30 uur: promotie mw drs. P.J.M. van Gurp (Med.Wet) 'Sympathetic nervous system activity and diabetes mellitus. Role in microvascular complications, painful neuropathy and lipodystrophy'.

8 november, 15.30 uur: promotie drs. S. Koëter (Med.Wet) 'Patellar instability. Diagnosis and treatment'.

9 november, 15.00 uur: afscheidscollege prof. dr. C.H. van Os, hoogleraar Fysiologie UMC St Radboud 'Zoutmannen en Waterdragers: 45 jaar fysiologie van water en zouttransporten'.

PV 'muziek in de pauze' in de aula

De Personeelsvereniging organiseert op maandag 29 oktober weer een 'muziek in de pauze'. Catharina Jansen (zang) en Joost Langeveld (piano) brengen liederen van Robert Schumann ten gehore. Het concert is gratis toegankelijk voor alle Radboud medewerkers en studenten.

Aula, Comeniuslaan 2, van 12.45-13.15 uur.

I: www.ru.nl/pv

Griepvaccinaties bij de AMD

Medewerkers van de universiteit kunnen, voor zover het griepvaccin beschikbaar is, gratis gevaccineerd worden. Het vaccin is beperkt landelijk beschikbaar en is in eerste instantie bestemd voor de noodzakelijke vaccinaties van gezondheidszorgpersoneel van het UMC St Radboud. Data:

- 12 november van 09.00 - 09.30 uur en van 10.45 - 12.00 uur
- 13 november van 14.00 - 15.00 uur
- 16 november van 10.45 - 12.00 uur

Locatie: Arbo- en Milieudienst, Erasmuslaan 17.

I: www.ru.nl/amd

Workshop VENI

Dienst Personeel & Organisatie organiseert in samenwerking met de eenheid Marktverkenning, Strategie en Ontwikkeling (MSO) workshops voor wetenschappers die een VENI-aanvraag willen indienen.

Doel van de workshops is om VENI-aanvragers optimaal voor te bereiden op het schrijven van de aanvraag en de presentatie ervan bij NWO en zo de kans op honorering te vergroten. De deadline voor de nieuwe VENI-ronde is 8 januari 2008. Data:

- 2 november, 13.30 - 16.30 uur: Theologie, Filosofie en Letteren
- 9 november, 9.30 - 12.30 uur: Rechtsgeleerdheid, Sociale Wetenschappen en Managementwetenschappen
- 9 november, 13.30 - 16.30 uur: Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica, Medische Wetenschappen, FC Donders.

Meer informatie en het aanmeldingsformulier is te vinden op intranet of via h.linders@dpo.ru.nl

www.radboudnet.nl/loopbaan/cursusaanbod

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:

- Functioneel beheerder studenteninformatiesystemen (0.9 fte) *

Dienst Studentenzaken

- Administratief medewerker(s)/Secretaresse(s) (0.6fte)*

Faculteit der Rechtsgeleerdheid

- Assistent opleidingsmanager(s) 0.9 fte*

Faculteit der Rechtsgeleerdheid

- PHD Position on Model Checking and Simulation of Of Markov Reward Models (1.0 fte)

Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica

- * Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

Colofon

Vox is het tweewekelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6. Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Fax: 024-3612874.

E-mail: redactie@vox.ru.nl. E-mail Vox Campus:

voxcampus@communicatie.ru.nl

studenten: www.voxlog.nl

medewerkers: www.radboudnet.nl/vox-online

Redactie: Patricia Veldhuis (hoofdredacteur),

Carin Böklerink (Vox Campus), Paul van den

Broek, Anne Dohmen (eindredactie), Rob

Goossens, Marjolein Pijnappels, Martine Zuidweg

Medewerkers: Stephan L. Borggreve, Gaby van

Caulil, Alex van der Hulst, Mathieu Jansen,

Wiebke Lukker, Roel Neijts, Oscar Paling, Bea

Ros, Ilse Schuurmans, Teun Verberne, Marieke

Verweij, Ruud Vos, Ron Welters, Anna van de

Weygaert, Christiaan de Wit

Columnisten: Mgt, Peter van der Heiden

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Duncan

de Fey, Erik van 't Hullenaar, Marco Ticheler,

Gerard Verschooten

Illustraties: Miesjel van Gerwen, Merlijn Draisma,

Michiel Vijselaar

Redactieraad: drs. R. van den Brink, prof. dr.

F. Corstens, dr. E. Denessen, dr. J. Linssen,

W. Scholten, prof. mr. P.J.P. Tak, J. de Vos

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno,

Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745,

zandvoort@bureauvanvliet.com. Redactie Vox

024-3612112, advertentie@vox.ru.nl.

Abonnementen: Personeelsleden, studenten:

€ 25,- o.v.v. student- of personeelsnummer

Overigen: € 35,- over te maken op gironummer

2367526 o.v.v. Stg. KU Radboud Universiteit

Nijmegen Vox.

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie

Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen,

tel: 024 - 3615984

Druk: Thieme MediaCenter Nijmegen

Foto omslag: KDC / Fotopersbureau Gelderland

Vox Campus

Vox Campus verschijnt in Vox onder verantwoordelijkheid van de afdeling Communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie: Carin Böklerink (coördinatie), Karen Thoms

Redactieadres: Comeniuslaan 6, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@communicatie.ru.nl

De deadline voor het aanleveren van berichten in Vox Campus is woensdag om 14.00 uur in de week voor verschijning. De volgende Vox Campus verschijnt op donderdag 8 november.

Elke dag treint Jan Kuijpers (61), de-
caan van de bètafaculteit, op en neer
naar Utrecht, waar hij met zijn vrouw
Carla (63) woont op het terrein van
het oude academisch ziekenhuis
naast het station. Tijdens het lustrum
van de bètafaculteit (6-12 oktober)
was hij later thuis dan anders.

Huisgenoten

Jan: "Van de week was ik pas om twee uur 's nachts thuis. De trein stopte bij elke spoorwegovergang en bleef een paar keer twintig minuten staan."

Carla: "Normaal ben je zelden voor half acht thuis. Is een beetje de aard van het beestje." *Het is kwart voor acht als de pizza's bezorgd worden die Jan via internet heeft besteld.*

Jan: "Ik kook regelmatig, maar Carla kookt vaker. En beter. Als we allebei laat thuis zijn, dan bestellen we. Kan heel handig, via internet."

Carla: "Jij doet weer andere dingen. Jij doet de was."

Jan: "Dat was altijd het grapje van onze dochters."

Carla: "Als die in het weekend thuis kwamen met een tas vol was, zeiden hun vrienden: 'Je zet zeker je moeder aan de was.' Nee, hoor, was dan het antwoord. 'Mijn vader!'"

Jan: "Toen onze dochters het huis uit gingen, zijn we van Driebergen naar Utrecht verhuisd."

Carla: "Driebergen is mooi, maar er is helemaal niets te doen."

Jan: "Je zei dat je dood ging als je daar moest pensioneren. Nou, dan moeten we weg, was mijn eerste gedachte. Naar Utrecht. We missen hier wel een tuin. Daarom hebben we sinds zes jaar een caravan aan zee. Bijna elk weekend zijn we daar."

Carla: "Dat was nog een hele revolutie: Jan heeft altijd in een tentje gekampeerd."

Jan: "Het is zo stil in de duinen! En je kunt de Melkweg zien."

Carla: "Ook als we aan zee zijn, is Jan om zes uur uit bed. Ik heb geprobeerd me aan te passen, maar dat lukt niet. Ik ga zelden voor twee uur slapen."

Jan: "Maar de ochtend is zó mooi! Ik zeg wel eens tegen studenten, als de apparaten op de universiteit zijn volgeboekt: kom 's ochtends. Maar dat doen ze niet."

Carla: "Als ik meer tijd had, zou ik de boel hier in huis graag wat meer inrichten, de verlichting eens aanpakken en wat meer kleur in het interieur brengen. We houden erg van primaire kleuren."

Jan: "Ik kreeg op mijn dak van Roelof de Wijkerslooth over de nieuwe radiotelescoop. Die is Radboud-rood. Dat vindt hij vloeken met de rest van het gebouw. Maar we moeten bezuinigen, grapt ik, dus ik kan hem niet laten overschilderen."

*Beide echtelieden hebben een drukke baan (Carla is directeur van de Studentenservice bij de Universiteit Utrecht) en zien elkaar niet veel. Wat ze samen delen is de liefde voor moderne kunst (er hangt een Corneille aan de muur) en (bijna) elke maandag de Argentijnse tango. Jan legt uit hoe je met een subtiele schouderbeweging de ander tot volgen moet dwingen. En dat dat een beetje wringt met Carla's persoonlijkheid. Carla: "Ik ben een moeilijke volger. De kunst is om precies op elkaar in te spelen. Als dat lukt, is het heerlijk."/>*MP, fotografie Erik van 't Hullenaar

*Ook met je huisgenoten in Vox?
Mail naar redactie@vox.ru.nl*

